

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
December 2020

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਰੂਹਾਨੀ ਡਰਿਲ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸੇ ਡਰਿਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਟ੍ਰਿਕਟ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਟ੍ਰਿਕਟ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਾਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨਾਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਵਰ੍ਹਾ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ - ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਟ੍ਰਿਕਟ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਇਵੇਂ ਨਾ ਕਹਿਣ ਕਿ ਟੂ ਲੇਟ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਿਲ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਟੀਚਰਜ਼ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਡਰਿਲ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਮਨਮਨਾਭਵ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਪਲੀਜ਼। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਮੋਹਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਜਾਓ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਡਰਿਲ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾਇਬ ਟੀਚਰ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਇਹ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ। ਆਪ ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਟੀਚਰਸ ਆਪ ਸਿਖਕੇ ਫਿਰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਸਕੂਲ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਡਰਿਲ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਭ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਸਮਾਨੀ ਡਰਿਲ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਿਲ ਆਦਿ ਵੀ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਡਰਿਲ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰਿਲ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਡਰਿਲ ਸਿਖਾਉਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ ਹੋਠਾਂ ਉਤਰੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਫਾਲੋਅਰਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਅਰਥਾਤ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਵੇਖੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਰਜਾਈ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੀਏ। ਜੇ ਸੰਸ਼ੇ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨਤੀ। ਸਕੂਲ ਵਿਚੋਂ ਪੈਰ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਵੰਸ਼ਨਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਆਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਡਰਿਲ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਡਰਿਲ ਸਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜੇ ਵੱਖ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਸਿੱਖਦੇ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਸਭ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਦੇ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ - ਹੁਣ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਧਰੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਵੇਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਗੋਸ਼ੀ ਹੋ ਨਾ। ਕਿੱਧਰੇ ਵੀ ਘੁੰਮ ਫਿਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਉਜੁਰਾ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਗੇ। ਟੀਚਰ ਦੇ ਹੀ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਫ੍ਰੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਫ੍ਰੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ

ਬਹੁਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਸ਼ਨਭੰਗੁਰ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਰ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ। ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹੀ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇੰਡਰੈਕਟ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਲਪ ਬਾਦ ਆਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੈਠ ਸਕੂਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੇ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਕੂਲ। ਜੋ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਧਾਕਲਪ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ। ਹੁਣ ਬਾਪ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਰਜਾਈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ, ਵਜੀਰ, ਪਰਜਾ ਆਦਿ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਕਿੰਨੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਡਿੱਗਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਨਾ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਅਹਿਸਤੇ - ਅਹਿਸਤੇ ਕਲਾ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਡਿੱਗਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਥੱਲੇ ਉਤਰ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਡਿੱਗਕੇ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜਨ ਨਾਲ ਹੀ ਦੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਅਤਿ ਦੁੱਖ। ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਅਤਿ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੀ ਹਠਯੋਗ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੇ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ। ਪੁੱਛਣਗੇ ਉਹ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਆਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁੱਛ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਅਹਿਸਤੇ - ਅਹਿਸਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਉਮ੍ਰੀਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਾਚਾਰ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸੰਗ ਬੁਰਾ ਲੱਗਿਆ, ਨਵੀਂ ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦਾ ਸੰਗ ਹੋਇਆ, ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰੇ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਛਾ ਮਹਾਰਾਜੀ ਰੋਜ਼ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਇਥੋਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਹੋਕੇ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਗ੍ਰਾਹ ਨੇ ਆਕੇ ਫੜਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਕੇਸ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਹੱਪ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਖਿੱਚਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਹ (ਮਗਰਮੱਛ) ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਹੱਪ ਕਰ ਲਵੇਗੀ। ਕਈ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਇੱਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਵਾਂ ਗਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਾ ਗਿਆ। ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਇਹ ਮਰਿਆ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਕਿਧਰੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਨਾ ਲਗ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੁਝ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਦੀਆਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਗਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਤੇ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਗ੍ਰਾਹਿ ਹਪ ਕਰ ਲਵੇ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਫੜਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਹੈ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗਬਲ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉਹ ਰਾਜ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਰੂਰ ਇਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹੋ, ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਸਕੂਲ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਸਰਵਿਸ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਘਰਬਾਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਗਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਟਿੱਕ - ਟਿੱਕ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਜੋ ਬੀਤਿਆ ਸੇ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਨ ਲੰਘਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖ਼ਿਆਲ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਬੀਤ ਗਿਆ ਉਹ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੀਤਿਆ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬੀਤਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਉਹ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅੱਗ ਲਗ ਜਾਏਗੀ ਤਾਂ ਜਾਗਣਗੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਟੂਲੇਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਿਆਰ ਹੋ ਬੈਠੋ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਾ

ਕਹਿਣਾ ਪਵੇ ਕਿ ਟੂਲੇਟ, ਨਾਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਵਰ੍ਹਾ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਏਗਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ! ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰਿਕਟ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਪੂਜਯ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੋ, ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਨਾਸਤਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਗੇ ਚਲ ਆਸਤਿਕ ਬਣ ਜਾਣ। ਸਮਝੋ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਕੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਉਠਾਏ। ਪਰ ਵਰਸਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੀ ਯਾਦ ਆਕੇ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯਾਦ ਆਏਗੀ। ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਸਤਰੀ ਜਾਸਤੀ ਖਿੱਚੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੁਰਘਰ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਹੋਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਇਆ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲਾਈਨ ਕਲਿਯਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤਾਂ ਕਬੂਦਾਖਿਲ ਜੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਅਮਰਲੋਕ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ - ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ। ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੋ ਹੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਸ਼ਵਾਸ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਵਾਸ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਨਾਲ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਸ਼ਵਾਸ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਫਲ ਕਰਨੇ ਹਨ।

2. ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ - ਯੋਗਬਲ ਜਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਡਰਿਲ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੇ ਥੱਲੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪ੍ਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਵਾਂਗੂੰ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਜੱਦ ਬਾਪ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪ੍ਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ, ਸਵ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਿਸਥਿਤੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾ ਵਿੱਚਕਾਰ ਆਉਣ ਨਾ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ - ਕਿਹੜੀ ਫਿਕਰਾਤ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਫਿਕਰਾਤ ਨਹੀਂ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਫਿਕਰਾਤ ਹੀ ਫਿਕਰਾਤ ਹੈ - ਬੱਚਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਕਰਾਤ, ਬੱਚਾ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਫਿਕਰਾਤ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਕਰਾਤ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਨਾਜ ਜਾਸਤੀ ਰੱਖਿਆ, ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਾਲੇ ਆਏ ਤਾਂ ਫਿਕਰਾਤ... ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਡਰਟੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਿਕਰਾਤ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਿਕਰ ਨਾਲ ਫ਼ਾਰਿਗ਼ ਕੀਂਦਾ ਸਵਾਮੀ ਸਦਗੁਰੂ...। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫਿਕਰਾਤ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:-** ਤੂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਖੁਦ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਫਿਕਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਪਿਛਾੜੀ ਦੁਖ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ! ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਨਾਜ ਜਾਸਤੀ ਰੱਖਿਆ, ਆਈ ਪੁਲਿਸ, ਪੀਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਡਰਟੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਰਕ ਦੇ ਬਾਦ ਸ੍ਰਗ, ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਬਾਦ ਨਰਕ- ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣ। ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸ਼ਿਵਾਲਾ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾਲਿਆ। ਹੁਣ ਥੋੜਾ ਠਹਿਰੇ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਥੋੜੀ ਹੀ ਅਰਥਕਵੇਕ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਕਰਾਤ ਦੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਫਿਕਰਾਤ ਬਹੁਤ ਹੈ - ਬੱਚਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋਇਆ ਫਿਕਰਾਤ, ਬੱਚਾ ਮਰਿਆ ਫਿਕਰਾਤ। ਫਿਕਰਾਤ ਹੀ ਫਿਕਰਾਤ ਹੈ। ਫਿਕਰ ਨਾਲ ਫ਼ਾਰਿਗ਼ ਕੀਂਦਾ ਸਵਾਮੀ।...ਸਭ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਸ ਭਗੀਰਥ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਜਾਣੋ। ਸੱਚ ਅਤੇ ਝੂਠ ਦੀ ਪਰਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ, ਹੁਣ ਹੈ ਝੂਠ ਖੰਡ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸੱਚ ਖੰਡ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਹਨ੍ਹੇਰੀ ਰਾਤ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤ - ਮਤ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਹੈ ਰਚਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਰਚਤਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਜੋ 2 - 4 ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਕਰਾਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਆਯੁਸ਼ਵਾਨ ਭਵ, ਧਨਵਾਨ ਭਵ ... ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਸੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਟੀਚਰ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਟੀਚਿੰਗ ਹੋਈ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਜਾਂ ਯਾਦ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਸਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ, ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ।

ਇਹ ਹੈ ਹੌਲੀਏਸਟ ਆਫ ਹੌਲੀ ਚਰਚ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੌਲੀ ਚਰਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਇੰਦਰਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਕੇ ਲੈ ਗਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਲਿਆ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਓ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਰਾਪ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਹੌਲੀ - ਪੈਲੇਸ ਵਿੱਚ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੌਲੀਏਸਟ ਆਫ ਹੌਲੀ ਪੈਲੇਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੌਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰ ਬਗੈਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇਗੀ? ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਆਪਣੀ ਨਾਲੇਜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਹੈ ਹੌਲੀਏਸਟ ਆਫ ਹੌਲੀ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੌਲੀਏਸਟ ਆਫ ਹੌਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਹ

ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੱਚਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਿਮਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਪੀਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਪਾਗਲ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਝ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੱਚਾ ਮਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੁਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੇ ਪਾਏਗਾ। ਦੈਵੀ ਕੈਰੇਕ੍ਰਸ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕਰੈਕਟਰ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਦਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਟਾਵਰ ਆਫ ਸਾਈਲੈਂਸ ਮਤਲਬ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਉੱਚਾਈ, ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਟਾਵਰ ਆਫ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਹੈ ਮੂਵੀ, ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੱਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਜੀਵਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਆਸੁਰੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਹੋ। ਆਸੁਰੀ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਅਥਵਾ ਦੈਵੀ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ। ਘਰਾਣਾ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡਵ ਅਤੇ ਕੌਰਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੋ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣ ਜਾਓ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਣ ਜਾਓ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੇਚਰਾ ਅਤੇ ਮਾਨੀ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਚਲਣਗੇ ਪਰ ਮੇਚਰਾ ਬਹੁਤ ਖਾਣਗੇ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੱਲੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਕਰੀਆ ਕਰੋ - ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਨਰਕ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਿਮੰਤਰਣ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਸਭ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਓ। ਵਿਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ? ਰਕਸ਼ਾਬੰਧਨ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ, ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ, ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਨਿਰਾਕਾਰ। ਬਾਪ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ) 84 ਵੇਂ ਜਨਮ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲੇ ਝਾੜ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਬੜੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਪੂਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਂਡਵ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਮਰੇ। ਬਸ ਰਿਜਲਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੇਲ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਿੰਦੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਥੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਥੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ, ਜੇ ਬਹੁਤ ਸੁਣਨਗੇ, ਧਾਰਨ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਰਜਾਈ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਥੋੜਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਪਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਵਜੀਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਜੀਰ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵਜੀਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸ਼ੇਰ - ਬੱਕਰੀ ਇਕੱਠੇ ਪਾਈ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਲੂੰ - ਪਾਣੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਬਣੋ। ਸ਼ੀਰ (ਦੁੱਧ) ਅਤੇ ਖੰਡ (ਚੀਨੀ) ਦੇਨੇ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਮਤਭੇਦ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਲੜ੍ਹਦੇ- ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰੇਰਵ ਨਰਕ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਨਿਕਲਦੇ - ਨਿਕਲਦੇ ਫਿਰ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਗ੍ਰਾਹ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ। ਇੱਕਦਮ ਸਾਰਾ ਹੱਥ ਕਰ ਲਿਆ। ਜ਼ਰਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਇੱਕਦਮ ਖਤਮ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਿਸਟਰੀ ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਓ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਠੁਕਰਾਓ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਦੇ ਜਬਾਨ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ

ਹਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਖੜਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਇਹ (ਵਿਸ਼ਨੂੰ) ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਇਹ ਬਣਿਆ। ਤਤਤ੍ਵਮ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਫੋਟੋ ਨਿਕਾਲਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਜ ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਉਹ ਫੋਟੋ ਵੀ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਪਹਿਲੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਸਨ। (ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ) ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਤ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕਦਮ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ। ਬਾਪ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫਿਰ ਕੀ ਲੈਣਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਭੰਡਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹਾਂ। ਲੈਣ - ਦੇਣ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸਾਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਫਿਰ ਲਵੇਗਾ ਕੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸ੍ਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਦਾ ਖਾਨ - ਪਾਨ ਆਦਿ ਕਿਉਂ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚਲਦੇ ਹੋ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਹੋ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ਬਣੇਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਧਰਦੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਧਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਤਦਬੀਰ ਵੀ ਕੀ ਕਰੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਪੰਡਾ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਸਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪਿਆਰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਲੂਨਪਾਣੀ ਬਣ ਮਤਭੇਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ।

2. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਮਾਸਟਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦੈਵੀ ਕਰੈਕਟਰ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੋਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਗਨ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਗਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਭਵ:
ਮਗਨ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਈ ਟਾਈਟਲ ਜਾਂ ਸਵਰੂਪ, ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਿੰਗਾਰ, ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ, ਰੂਹਾਨੀ ਨਸੇ ਦੀ, ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਪੇਆਇੰਟਸ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪੇਆਇੰਟਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਸੰਦੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਤੇ ਮਨਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮਗਨ ਅਵਸਥਾ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਕਦੀ ਪਰਵਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ, ਮਾਇਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਗਤ ਮਾਇਆ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਮਾਸਟਰ ਭਗਵਾਨ ਬਣੇਗੇ ਉਦੋਂ ਮਾਇਆ ਭਗਤ ਬਣੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤੁਹਾਡਾ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** 1. ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵਾਚਾ ਮੁਖ ਤੋਂ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਚਾ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ। 2. ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਚਲਨ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਹੈ। ਖਾਣ - ਪਾਨ ਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ, ਨਾ ਨੀਚਾ ਹੋਵੇ।
- ਗੀਤ:-** ਨਿਰਬਲ ਤੋਂ ਲੜਾਈ ਬਲਵਾਨ ਦੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਰੋਜ਼- ਰੋਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਪਲੀਜ਼! ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤਾਂ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਵੋ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਸੁਖੀ ਕਰਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਸੁਖੀ ਕਰਨ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਗੇ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਭਰਾ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਵੇਖੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ ਸਾਡਾ ਸਵੀਟ ਹੋਮ। ਫਿਰ ਉਥੋਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਨ, ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰੂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਤਖਤ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰਥ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੀਆਂ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਰਥ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਰਥ ਨੂੰ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ 5 ਤੂਫ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਤੂਫ਼ਾਨ, ਕਦੀ ਠੰਡੀ ਕਦੀ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹਾਰੀ ਮੌਸਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਹੈਵਿਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ, ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ੀਆਂ - ਮੁਨੀਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ - ਤੁਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨੇਤਿ - ਨੇਤੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਰਮਪਰਾ ਕਿਵੇਂ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮੈਂ ਹੁਣ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਗਈ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਦੁਰਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਦਗਤੀ। ਇਹ ਹੈ ਦੁਰਗਤੀ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਿਖੇਟਰ, ਗਾਈਡ, ਖਵਇਆ। ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਸਭ ਦੀ ਨਇਆ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਸ਼ੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਾਇਨ। ਵੱਡਾ - ਵੱਡਾ ਤਲਾਬ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਹਾਰ ਖਾਈ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸਤੂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਪਰ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਫਾਰੈਸਟ ਆਫ਼ ਥਾਰਨਸ (ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ) ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀ ਹੁਣ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ - ਵੱਡੇ ਸਭ ਦੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਦਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਪੂਜਯ ਰਾਜਾ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾਰੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਖਾਓ, ਪਿਓ, ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਓ।

ਉੱਥੇ ਘਿਉ ਦੇ ਮਾਲ ਢੇਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਘਿਉ ਦੇ ਖੂਹ ਹੀ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਖਾਂਦੇ ਫਿਰ ਕੌਣ ਹਨ? ਪੁਜਾਰੀ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਅਤੇ ਜਗਨਨਾਥ ਦੋਨਾ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਗਨਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗੰਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਚਾਵਲ ਦਾ ਹਾਂਡਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੱਕ ਜਾਨ ਤੇ 4 ਭਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਚਾਵਲ ਦਾ ਹੀ ਭੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਾਧਾਰਨ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਪਾਸੇ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਸਾਹੂਕਾਰ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਖਾਣ - ਪੀਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਮੀਠਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸੜ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਯੋਤੀ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹਨੇਰੇ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲਕੇ ਸੁਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖੋਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲਕੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੀਆਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੈਠ - ਬੈਠ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੌੜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਕਮਾਲ ਤਾਂ ਸੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ - ਅਸੀਂ ਭਰਾ (ਆਤਮਾ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਭਰਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਮੰਨੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਫੁਟ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਜਰੂਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਿਉਰਿਟੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਿਉਰਿਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਸਪਰਟੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਮਰਾਜ, ਸਭ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਰਮਾਇਣ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਤਾਂ ਬੱਚੀਆਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਚ ਦੀ ਬੇੜੀ ਦਾ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਹਿਲੇਗੀ ਪਰ ਡੁੱਬੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਦੀ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਬੀ. ਕੇ. ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। 63 ਜਨਮ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਰਾਜੇ ਪਾਵਨ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਨ ਵੰਦਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਦਿਰ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਵੀ ਰਾਏ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਜਾਂ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦਾ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਗਣੇਸ਼, ਹਨੁਮਾਨ ਆਦਿ ਦੇ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਰਜਾਈ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਪੱਟ ਆਕੇ ਪਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਜਮੀਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਝਗੜਾ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਛੇਕਰੇ ਲੋਕ (ਬੱਚੇ ਲੋਗ) ਪੱਥਰ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਨਵ ਜਵਾਨ ਪਹਿਲਵਾਨ ਬਣ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣਗੇ। ਸੋ ਪਹਿਲਵਾਨੀ ਹੁਣ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਆਸੂਰੀ ਸਮੁਦਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸੂਰਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਲੜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹਨ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ। ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਾਚਾ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਰਾਇਲਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖਾਨ - ਪਾਨ ਆਦਿ ਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚ, ਨਾ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ। ਇੱਕਰਸ। ਰਾਜਿਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਜਾ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੀ ਲੱਗਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਮੈਂ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਣ। ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਬ੍ਰਦਰਸ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਖੇਡ

ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਅਨਾਜ ਦੀ ਹੁਣ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਇੰਨਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਬਗ਼ੈਰ ਪੈਸੇ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਂਨਾ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੈਲਥ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਦੀ ਕੋਈ ਰੋਗ ਹੋਵੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਗਰੰਟੀ ਹੈ। ਕਰੈਕਟਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਮਨਿਸਟਰ ਹੋਵੇ ਉਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਓਪਿਨਿਯਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਵੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਕਾਲ ਖਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੁੰਭਕਰਨ ਮਿਸਲ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਬਣਵਾਏ ਹਨ। ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦਲਾਲ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਵਰਸਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਹੱਦ ਦਾ, ਦੂਜਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਰਥ ਹੈ ਨਾ। ਰਥ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਖੱਲ ਛੱਡ ਦੂਜੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਭ੍ਰਮਰੀਆਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰੋ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ - ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਬਾ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਲਕਸ਼ਮੀ ਤਾਂ ਹੈ ਸ੍ਰਵਗ ਦੀ ਦੇਵੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਭਿੱਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਅੰਬਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਪੱਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਹੁਣ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ - ਸੱਚ ਦੀ ਨਾਇਆ ਹਿਲੇਗੀ, ਡੁੱਬੇਗੀ ਨਹੀਂ।... ਇਸਲਈ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਵਹਿਮ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ:
ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਅਵਗੁਣ ਵਾਲੀ, ਕਠਿਨ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੀ, ਘੱਟ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਲਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਅਫੁਲ ਦੇ ਨਾਲ ਲਵਫੁਲ ਹੋਣਗੇ। ਕਦੀ ਇਸ ਵਹਿਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਬਦਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇਵੇਂ...ਜਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ..ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਵਹਿਮ ਛੱਡ, ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬੱਚੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ, ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿੰਗਾਰੇ ਹੋਏ ਰਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਏਵਰਰੇਡੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਲੋਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਦੋਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਫਾਲੋ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ, ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਚਾਹੁਣਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਜਿਵੇਂ ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ। ਆਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ। ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ, ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਇਹ ਹੈ ਆਲੋਕਿਕ ਫਾਦਰ। ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਤਾਜ ਸਾਹਿਤ ਫੇਟੇ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ, ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸਫੇਦ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਹਨ ਬਹੁਕਾਲ।...। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦੇ ਗੇਟ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਯਰਘਰ ਵਿੱਚ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਾਧਾਰਣ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਉੱਚ, ਨਾ ਨੀਚ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਧਾਰਣ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਦਗਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਰਸਮ ਹੁਣ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਤਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਹੱਕ ਹੈ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ। ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਬਗੈਰ ਠੈਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਲੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ, ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਬਿੰਦੀ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫੁਲ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਰੂਪ ਵੀ ਹਾਂ, ਬਸੰਤ ਵੀ ਹਾਂ। ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਖਾ ਵਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਦੋਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਸਭ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸਵੀਟ ਹੋਮ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਬੱਚਿਓ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਰਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਆਕੇ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਕੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਸਕਣ। ਇੱਥੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਵਰਾਂ, ਸ਼ਾਂਮ ਸੁੰਦਰ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣ ਗਏ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਂਵ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਸੀ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ, ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਵਰਸਾ ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਥੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਜਾਨ ਗਏ ਹੋ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੈ ਵੀ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਨਾਦਿ - ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਰਲਡ ਡਰਾਮਾ। ਡਰਾਮਾ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੋਈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਚਲਾ ਕੇ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨਾ ਲੜਾਈ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯੁੱਧ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ, ਫਿਰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਇਹ ਵਰਸਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਉੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਰਹੇਗੀ। ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਜਿੰਨੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਪਰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ 8-10 ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦੀਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰੋਂਦੇ ਹਨ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਅੱਥਰੂ ਬਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਥਰੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਲ। ਅੰਮਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਹਲਵਾ ਖਾਓ... ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਪਵੇ ਜਾਂ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੀ ਕੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲਿਆ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਣ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲ ਖਾ ਗਿਆ... ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਆਪ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਭੱਜਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕਾਲ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਜਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਵਿਕਰਮ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਸੰਵਤ ਚਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਵਿਕਰਮ ਸੰਵਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰਮ ਰਾਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਈ ਤੇ ਜੇ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਚੁਮਬਕ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੇਗਾ। ਜਿੰਨਾ ਪਾਪ ਦੀ ਕੱਟ ਉਤਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਚੁਮਬਕ ਖਿੱਚੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਪਿਓਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ। ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਏਵਰਰੇਡੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋ। ਬਸ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬੱਚਾ, ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਬਸ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੰਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਚਾਚਾ, ਕਾਕਾ, ਮਾਮਾ... ਆਦਿ।

ਮੂਲਵਤਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਵੀਟ ਹੋਮ, ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਯੱਗ ਤੱਪ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਾਪਿਸ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਗਪੇੜੇ ਬਹੁਤ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਥਾਪਨਾ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਈ ਧਰਮ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸਾਲਵੈਟ ਸੀ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਇੰਸਲਵੈਟ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਾਗੋ, ਸਤਯੁਗ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੱਚਖੰਡ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੱਚਖੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਝੂਠ ਖੰਡ ਫਿਰ ਕੋਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬੁੱਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ ਦੁਸ਼ਮਣ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਬਾਕੀ ਰਾਵਣ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੁਖਧਾਮ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਾਏ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਆਏ ਫਿਰ ਸੁਨੰਤੀ, ਕਥੰਤੀ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਿੱਦਕ ਠੈਰ ਨਾ ਪਾਏ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਮ ਹਾਸਪੀਟਲ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਐਵਰਹੈਲਦੀ, ਵੈਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਝੂਠ, ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ...ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਸੱਚਖੰਡ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਧਨ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਆਕੇ ਲੁਟਿਆ। ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਮਸਜੀਦਾਂ ਬਣਾਈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰੁਨ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਅਲ੍ਹਾਹ ਅਵਲਦੀਨ ਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਡਿਟੀਜ਼ਮ। ਜੇ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਡੀਟੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੀ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਪਵੇ ਜੋ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਉਲਾਹਣਾ ਨਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਿਸਟਰੀ ਮਸਟ ਰਿਪੀਟ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਅੱਗੇ ਕਦੀ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਂ ਬਾਬਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸੀ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਸੀ, ਕੋਈ ਆਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਰੂਪ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। 7 ਦਿਨ ਦਾ ਕੋਰਸ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿਥੇ ਵੀ ਰਹਿ ਮੁਰਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਚਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, 7 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਜੋ ਫਿਰ ਮੁਰਲੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਰਾਜ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪਦ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਅੱਥਰੂ ਨਹੀਂ ਬਹਾਉਣੇ ਹਨ।

2. ਇਹ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਧਾਰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਨਾ ਬਹੁਤ ਨੀਚ। ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਭਵ ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣੇ। ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਟਾਈਟਲ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹੇਗੀ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰਵਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਸਭ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਬਾਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਬਚਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੀ ਹੈ ਮਨਣ ਸ਼ਕਤੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ, ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਰਾਜ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੁੱਧੀਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਰਾਜ ਸੁਣਾ ਕੇ ਬਾਪ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪਾਰਟ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਵਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਆਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਪ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੰਨਵਾਨ, ਹੇਲਦੀ ਅਤੇ ਵੈਲਦੀ ਬਣਾਉਣ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਵੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਆਯੁਸ਼ਵਾਨ ਭਵ, ਪੰਨਵਾਨ ਭਵ, ਪੁੱਤਰਵਾਨ ਭਵ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਆ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਹੀ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡੀ. ਟੀ. ਕਿੰਗਡਮ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਦ੍ਰ ਸਨ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੂਦ੍ਰ ਵਰਣ ਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੱਚ ਦੱਸ ਕੇ, ਸੱਚਖੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਝੂਠ, ਪਾਪ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਜਾਮਿਲ, ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਮੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜੋ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁੱਧ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜੰਗਮ (ਫਕੀਰ) ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਯੁੱਗ ਆਏਗਾ ਜੋ 12 -13 ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੁਣ ਸਭ ਗੰਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ, ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੌਖੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ... ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤ ਕਾਲ ਹੈ ਨਾਂ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕੰਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਇੱਕ ਜਿਨ੍ਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੰਮ ਦੇਵੇ, ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀੜੀ ਉਤਰੋਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਖੇਡ ਵੀ ਉਤਰਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ, ਪਰ ਯੁੱਧ ਕਿਹੜੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਯਾਦ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਗੁਲਬਕਾਵਲੀ ਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੇ ਵਧੀਆ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਆਕੇ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਫਾਨ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਕਦੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਤੁਫਾਨ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 8 -10 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਝਾੜ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਦੱਸਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਗਜ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਦੇ ਰਹੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਸਭ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਦੇ 83 ਜਨਮ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਇਆ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ, ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਇਹ ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਨਾ - ਇੱਥੇ ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਰਾਜ ਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਹਧਾਰੀ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਦੇਹੀ, ਵਿਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਕਹਾਂਗੇ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾ ਪਿਤਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਪਰਮਪਿਤਾ ਤਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਹੈ ਸਥੂਲ - ਵਤਨ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਸਿਰਫ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਪਤਿਤ ਤੇ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪਾਰ੍ਵ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਕਿੰਨੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਹੈ। ਇਤਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ, ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਕੁਦਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਨਿਕਾਲ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਉਵੇਂ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਐਕਟਰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਕਦੇ ਬਣਿਆ, ਇਹ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕੀ ਪਈ ਸੀ ਜੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈ! ਅਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਪ੍ਰਲਯ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਣੀ - ਬਣਾਈ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਬਣਾਈ! ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਸੀ ਫਿਰ ਵੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਸੀ ਨਾ। ਉਸਨੇ ਖਿੱਚਿਆ। ਭੱਠੀ ਦੀ ਵੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੰਸਪੁਰੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੰਸ ਆਦਿ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਭਾਗਵਤ, ਮਹਾਭਾਰਤ ਇਹ ਸਭ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਆਦਿ ਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸਨ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਤੀਆਂ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਲਣਾ... ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਉਹ ਇੱਕ ਧਰਮ ਚਾਹੀਦਾ, ਮਹਾਭਾਰਤ ਵੀ ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਰਾਜਾਈ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਢਿੱਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਰਾਜਾਈ ਲਈ ਸੀ, ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੱਲ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸਨ ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੀਚ, ਕੋਈ ਉੱਚ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਦਤਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਰੀਲਾਈਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੇਨੀ ਤੋਂ ਪਾਉਂਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਨਬਿੰਗ ਨਿਊ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੋਵੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀਪਣੇ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ। ਪੁਜੀਏਪਣੇ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਪਤ ਪੇਇੰਟਸ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਦੀਆਂ ਫੇਰ ਪੇਇੰਟਸ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਈਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਪੇਇੰਟਸ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਇੰਟਸ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੇਇੰਟਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਰਿਜਲਟ ਹੀ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉੱਠਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਿਵਾਲਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਕਈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਿੱਗੇ ਹੋ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮਨਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ - ਅੱਛਾ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਏ, ਬਹੁਤ ਗੋਤੇ ਖਾਏ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿਲਣ। ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨੋਗੇ ਤਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ! ਬਾਪ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੀਰ ਜਰੂਰ ਲੱਗੇਗਾ। ਸਮਝੋ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤਿੰਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਸਤਰੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਤਰੀ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਹਥਿਆਲਾ ਬੰਨਦੇ ਵਕਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੀ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਵਾਰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਖਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਬਣਕੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਵਾਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਰੂਪ ਭਵ:

ਜੇਕਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋ, ਕਰਮ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਦਾ ਸੁਕਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਬਣ ਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਬੰਧਨੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੇ, ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਰੂਪ ਮਤਲਬ ਉਧਾਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਮਨ ਤੋਂ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਹਨ।

“ਯਾਦ, ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ”

ਅੱਜ ਸੂਰ ਸਨੇਹੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਮਾਣ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਸਰਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਿੰਨ ਲਕੀਰਾਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਮੱਥਾ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਤਿਲਕ ਵਾਂਗੂੰ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਲਕੀਰਾਂ ਕਿਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹਨ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿਲਕ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਲਕੀਰ। ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਰੇਖਾ ਜਾਂ ਲਕੀਰ। ਤੀਸਰੀ ਹੈ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਲਕੀਰ। ਤਿੰਨੋਂ ਲਕੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਲਕੀਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਲਕੀਰ ਜਾਂ ਰੇਖਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਇੱਕ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਸਦਾ ਅਟੁੱਟ ਰਹੀ ਹੈ? ਸਦਾ ਸਿੱਧੀ ਲਕੀਰ ਮਤਲਬ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੂਰ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਲਗਨ ਸਦਾ ਤੋਂ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ? ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਹਨ ਸਿੱਧੀ ਲਕੀਰ ਵਾਲੇ, ਦੂਜੇ ਹਨ ਵਿਚੋਂ - ਵਿਚੋਂ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਟੇਡੀ ਲਕੀਰ ਵਾਲੇ। ਇਹ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ।

ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਲਕੀਰ ਜਾਂ ਰੇਖਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਇੱਕ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਕੀਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿੱਧੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਕਦੇ ਸਹਿਜ, ਕਦੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਕੀਰ ਸਦਾ ਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਚਮਕਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ। ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਹੈ - ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਆਚਰਣ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ ਪਰ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਚਰਿਆ ਦਾ ਵਰਤ ਸਦਾ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਤੱਕ ਹੋਵੇ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਅਰੱਥ ਹੈ - ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੰਮਪੇਨੀਅਣ (ਸਾਥੀ) ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿਣਾ। ਕੰਮਪੇਨੀਅਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ? 'ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ' - ਇਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰਹੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ। ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਕੰਪਨੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਮਰਿਯਾਦਾ, ਉਹ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਸ ਦਾ? ਬਾਪ ਦਾ। ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦਾ? ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ ਪਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬੀਜ ਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚੋਂ - ਵਿਚੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਗਈ। ਉਥੇ ਮਾਇਆ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਸਨੇਹ ਲੈਂਦੇ - ਦਿੰਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ। ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਨਾ।

ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਮਪੇਨੀਅਣ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਮਪਨੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਾਪ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਧੋਖਾ ਮਿਲਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰੀ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਾਪ ਪਿੱਛੋਂ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ, ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕਤ ਪਹਿਲੇ ਸਾਕਾਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਯਾਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਨੰਬਰ ਬਾਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਦਵੀ ਕੀ ਮਿਲੇਗੀ? ਨੰਬਰ ਵਨ ਜਾਂ ਟੂ? ਸਿਰਫ ਸਹਿਯੋਗ ਲੈਣਾ, ਸਨੇਹੀ ਰਹਿਣਾ ਉਹ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਣਾ ਪਵੇ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਆਰੇ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਦੇ ਹਨ ਨਾਮਾਲੂਮ ਫੱਸ ਜਾਣ, ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ, ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ। 21 ਜਨਮ ਵੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਨਿਆਰੇ

ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਮ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਹੀਂ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਸਨੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੋਵੇ, ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਥ ਜਾਂ ਗੁਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ।

ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਰਦਾਨ - 'ਪਵਿੱਤਰ ਭਵ, ਯੋਗੀ ਭਵ' ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਹੋ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੈ। ਜਨਮ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ ਹੀ 'ਯੋਗੀ ਭਵ, ਪਵਿੱਤਰ ਭਵ'। ਵਰਦਾਨ ਵੀ ਹੈ ਆਪਣਾ ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇੱਕ - ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ, ਦੂਜੀ - ਕੰਪਨੀ, ਇਸਲਈ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਰਸੀ ਬਾਪ ਸਭ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ ਵੀ ਵਧੀਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਵਧੀਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂ ਚਾਹੀਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਸੁਹਾਗੀਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਨਾ? ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਿਜੀ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕੀਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰੇਖਾ ਵਾਲੇ। ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਹੈ ਨਾ?

ਤੀਸਰੀ ਲਕੀਰ ਹੈ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ। ਇਹ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਲਕੀਰ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੇਵਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨਾਂ ਦਾ ਪੇਪਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਆਉਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਆਉਣੇ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਘਨ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਘਨ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ - ਇਸ ਭਾਵ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਉੱਨਤੀ ਦੀ ਸੀੜੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਮਤਲਬ ਸੰਗਠਨ ਦਾ, ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਆ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿੱਤੀ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਿੱਘਣਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ, ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਮਝੋ। ਜੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਿੱਤਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਾਕੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਜੋ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ (ਵਿਆਮ) ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਦਰਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਬੇਦਰਦ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਚਿੱਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਦਰਦ ਕਰ ਲਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਸ ਦਰਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਦਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਭਾਵੇਂ ਵਿਘਨ ਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦੀ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ, ਅਚਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕੀਰ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ, ਸਵੱਛ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਵੱਛ ਕਰਮ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਹਿਜ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ ਜੱਦ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸਵੱਛਤਾ ਦੇ ਬਜਾਏ ਜੇਕਰ ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਿੱਤੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਵੱਛਤਾ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਸਫਲਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੀਤੀ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀਆਂ ਆਦਿ ਸਭਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸਵੱਛਤਾ। ਬੀਤੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਕਰਨਾ ਕੁਝ ਪਰਸੈਂਟੇਜ ਵਿਚ ਹਲਕਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੀ ਉਵੇਂ ਦਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪਰ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ? ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਨੇ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣਾਈ, ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਵਿਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁੱਧ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਸੁੱਧ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ, ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਵਰਫੁੱਲ (ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ) ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਰਥ ਸੰਕਲਪ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਖਤਮ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਝੋ? ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਸਵੱਛਤਾ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਲਕੀਰਾਂ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ।

ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਅਤੇ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ - ਨਿਸਵਾਰਥ, ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਸੰਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ, ਸਾਧਨ - ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਗੱਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਵੀ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਾਧਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਰਹੋ। ਕਦੀ ਵੀ ਅਨੇਕਤਾ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਨਹੀਂ - ਹੁਣ ਕਿ ਕਰੀਏ, ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਸ ਦਾ ਮੰਨੀਏ, ਕਿਸ ਦਾ ਨਾ ਮੰਨੀਏ? ਜੇਕਰ ਨਿਸਵਾਰਥ, ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਰਣੈ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਯਾਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨੇਹ, ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਸਮਝਾ?

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ - ਵੱਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋਏ, ਸਫਲ ਹੋਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਵਿਖਾਇਆ। ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਵਾਹ ਬੱਚੇ! ਵਾਹ! ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਛੋਟੇ ਸਥਾਨ ਹਨ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਸਥਾਨ ਹਨ, ਪਰ ਛੋਟੇ ਸਥਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਇਸਲਈ, ਸਰਵ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਚੰਗੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਮੇਂ ਵੀ ਖੂਬ ਲਗਾਇਆ, ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਖੂਬ ਲਗਾਏ, ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਲਗਾਈ, ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਲਗਾਈ, ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਲਗਾਈ। ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਹੁਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਯਗਿਆ ਦੇਨਾਂ ਪਾਸੇ (ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼) ਸਫਲ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਰਿਹਾ। ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ। ਚਾਹੇ ਮਲਟੀ ਮਿਲਿਯਨ ਪੀਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ - ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਕੰਮ ਸੋਹਣੇ ਰਹੇ। ਜਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਵਿਧੀ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਕਿਧਰੇ-ਕਿਧਰੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਲਯੁ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵੇਲਯੁ ਨੂੰ ਵੱਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਗਿਆਸਾ ਪੈਂਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੇਖੀਏ ਕੀ ਹੈ, ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਹੀ ਪਰਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਧਰਨੀ ਬਣਾ ਲਿੱਤੀ। ਧਰਨੀ ਵਿਚ ਜੱਦ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅੰਦਰ ਛਿਪਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਅੰਦਰ ਲੂਕਾਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਫਲ ਜਾਂ ਦਰੱਖਤ ਗੁਪਤ ਬੀਜ ਦਾ ਹੀ ਸਵਰੂਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਬ੍ਰਿਖ ਬਾਹਰ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਜਾਏਗਾ।

ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਨੱਚ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ? ਵਾਹ ਬਾਬਾ! ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਵਾਹ ਸੇਵਾ! ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ। ਸਮਾਚਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸੁਣ ਲਿਆ। ਇਸ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੇ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਵਰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਈ, ਇਹ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਫੈਲਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵੀ ਜੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰੋ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਭ ਵਿਚ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰੇਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਰੀਸ ਨਹੀਂ) ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਈਏ। ਤਾਂ ਇਸ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਨਾਮ ਬੁਲੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦਾ ਬਣਾਓ ਪਰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸਾਰਾ ਵਰ੍ਹਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰੂਪ - ਰੇਖਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਤਰਫ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਵੇਖ ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਏਰੀਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਡੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਪਰ ਹਰ ਸੈਂਟਰ ਜਾਂ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਸਨੇਹ ਮਿਲਣ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਜੇਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਸੰਗਠਨ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸੰਗਠਨ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇੱਕ ਹੀ ਟਾਪਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਰਗ ਦੇ ਹੋਣ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਟਾਪਿਕਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ - ਚਾਰ ਵਰਗ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਟਾਪਿਕ ਵੱਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋ - ਤਿੰਨ ਵਰਗ ਦੇ ਵੀ ਉਸੇ ਟਾਪਿਕ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਸੱਤਾ, ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸੱਤਾ - ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਸੈਮਪਲਸ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ।

ਸ੍ਰਵ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਇੱਕਰਸ, ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਸਨੇਹੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ

ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕੰਬਇੰਡ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਅਭੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ
ਜੇ ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮਬਾਇੰਡ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਆਪੇ
ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ
ਭੁਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਪਰ ਉਹ ਅਭੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਭੁੱਲ ਬੱਚੇ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ
ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਆਪੇ ਯਾਦ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਨਾਖੁਨ ਨੂੰ ਵੀ
ਮਾਇਆ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਾਰਨ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦਾ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਕਰਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜੇ ਸੈਕਿੰਡ ਪਾਸ ਹੋਇਆ, ਡਰਾਮਾ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਿੰਦਾ - ਸਤੂਤੀ, ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ ਸਭ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਕਰਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਾਸਟ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਾ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਹ ਸਭ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ? ਆਤਮਾ। ਜੀਵ ਦਾ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਉਹ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਤਸੰਗ ਢੇਰ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਜੋ ਸੱਤ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਜਾਂ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ ਤਾਂ ਚੱਕਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰਫ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਪ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਦੇਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਮਧੂਬਨ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਧੂਬਨ ਵਿੰਦਾਵਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਬੈਠ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਮਧੂਬਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਤੇਤਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਾਂ - ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਈ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਕੈਣ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪਧਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸਤੋਪਧਾਨ ਸਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਲਯੁਗ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਅਸੀਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੱਕਰ ਜਰੂਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਉਹ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਜਨਮ ਸਿੰਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਰਿਯਲਾਈਜ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਰਿਯਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਕੰਗਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 84 ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਲੀਤੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਥੋੜਾ ਸਮਝਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਕੇ ਬੈਠਣਗੇ। ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਵਾਲੇ ਜਾਸਤੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਇਵੇਂ ਹੈ ਥੋੜਾ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗਾ। ਸਜਾ ਖਾਕੇ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਜਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਗੈਰ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਓ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਿਲੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਨਾਮ ਤਾਂ ਪਿਛੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਗੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਪਹਿਲੇ ਰੂਹ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਕਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਭਾਗੀਰਥ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਏ। ਉਹ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਕੋਈ ਇਸ ਬਾਪ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਲਯੁਗ ਖਤਮ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡਾ ਫਲਾਣਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਫਲਾਣਾ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਸਮਾਇਆ। ਸਭ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਧਰਮ ਕਿਸ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ

ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੇ ਇਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ। ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਸਥਾਪਕ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਕੀ ਵਿਖਾਉਣਗੇ? ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਹੀ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਡੇ, ਕੋਈ ਛੋਟੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿੰਦੀ ਹੀ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਅਵਿਅਕਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦੇਕੇ ਗਏ ਹਨ ਤੱਦ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਤੂਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਹ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਰਿਪੀਟ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਅਲਫ਼ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇ ਤੇ ਦੱਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਗਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਕਰੀਏ ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਏ। ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਦੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਜਾਂ ਸਤਿਯੁਗ? ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ? ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜੇਕਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਕੰਗਾਲਪਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਮਾਡਲਸ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਗੀਚੇ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਰਹਿੰਦੇਗੇ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਦਾ ਮਕਾਨ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਡਰਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਫੁਲਵਾੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੰਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਬਗੀਚਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਲਕੜੀਆਂ ਆਦਿ ਜਲਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਲਕੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧੁਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਫੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਿੱਛੇ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬਗੀਚੇ ਹੋਣਗੇ, ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜੰਗਲ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਫੀਲਿੰਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਵੇਖ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਗੰਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਰਮਣੀਕ ਸ੍ਰਰਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਮੈਸੂਰ ਆਦਿ ਰਮਣੀਕ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਝਰਨੇ ਬਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਈਏ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਤਾਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਯਲਾਈਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਕੀ - ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਚਿੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਉਤਰੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਜਾਈਏ? ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਕੇ ਜਾਣਗੇ ਕੀ? ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਘਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਨੇ ਕਦੀ ਵੇਖਿਆ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਛਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਘਰ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਸਿੰਗਾਰਨ ਆਏ ਹਨ। ਆਖਿਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਤੂਤੀ - ਨਿੰਦਾ, ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ ਸਭ ਸੁਆਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੇ ਸੈਕਿੰਡ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਪਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੰਗਾਮਾ ਤੇ ਜੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਾਮ ਤੇ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਰਿਸਪਾਂਡ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਹੋਰਾਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਟਿਕ - ਟਿਕ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਦ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਇਹ ਭੁੱਲ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਮ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿਲ ਖਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ - ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਖਰਾਬ ਕੰਮ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਕਿਸਨੂੰ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਚੀਜ਼ ਚੁੱਕੀ, ਉਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਕੜਵਾ ਨਾ ਬੋਲੋ। ਅੱਜਕਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰ ਬੱਕਰੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖੀਰਖੰਡ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੂਣਪਾਣੀ ਅਤੇ ਖੀਰਖੰਡ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖੀਰਖੰਡ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਾ ਵੀ ਲੂਣਪਾਣੀ। ਕਾਮ

ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ ਨਾ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖੀਰਖੰਡ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਕੀ ਜਾਣੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਦੇਵਤੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਅਤੇ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਰਾਂਚੀਜ਼ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਜਦੋਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣਨਗੇ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਖੁਦ ਖੁਦਾ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਖਿਦਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰੂਹ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਯੋਗ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ। ਇਹ ਰਾਵਣਪੁਰੀ। ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਰਾਮਪੁਰੀ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਦੇ ਬਾਦ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ, ਅਧਾਕਲਪ ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਕਲਯੁਗੀ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਸੂਫ਼ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਜਯੰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰਚਿਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ। ਕੋੜੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਖੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਸਤੂਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਰੂਹਾਨੀ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਣ ਮੂਰਤ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਵਿਜੇਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੋਲੀਹੰਸ ਬਣ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰੋ, ਇਹ ਗੁਣਮਾਲਾ ਸਭ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਜਿਤਨੇ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਓਨੀ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਣਮਾਲਾ ਨੂੰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੁਦ ਵੀ ਗੁਣਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੀ ਅਸਲ ਨਿਰਣੈ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਜੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਣਾਓ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੱਦ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਗਰੀਬ ਮਤਲਬ ਦੁਖੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਤੱਦ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ। ਬਾਕੀ ਕਿਸੇ ਤੇ ਤਰਸ ਖਾਕੇ ਕਪੜੇ ਦੇ ਦੇਣਾ, ਪੈਸੇ ਦੇ ਦੇਣਾ ਉਹ ਕੋਈ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਕੇ ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਕਹਿਲਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਮਤਲਬ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਗੀਤ:- ਇਹ ਹੀ ਬਹਾਰ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਦੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਗੀਤ ਤਾਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਗਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇੰਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਜੁਨ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਲੰਬਾ ਟਾਈਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਾਧਾਰਨ। ਅਨੰਯ, ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਜਿਵੇਂ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਸਥਾਈ ਉਹ ਯਾਦ ਠਹਿਰਦੀ ਨਹੀਂ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਖਿਰ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲਵੇ। ਬਾਪ ਜੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਗੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਗਰਮ ਕਪੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਕਹਿਣਗੇ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਗਰਮ ਕਪੜੇ ਪਾਉਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਠੰਡੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੰਡੀ ਲੱਗੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾ ਭੁੱਖ, ਨਾ ਪਿਆਸ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਿਰਲੇਪ ਹਾਂ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਖਾਂਦਾ, ਪੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸਾਧੂ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਨਾ, ਮੈਂ ਨਾ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ.... ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਵੇਸ਼ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਕਲਪ ਦੇ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿੱਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਲ ਹੀ ਉਹ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਪ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਵੀ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹ ਲੈਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਨਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਫਿਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਉਣਗੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਤ੍ਰੇਤਾ ਤੱਕ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਵੀ ਆਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਵੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਦੁਖੀ ਗਰੀਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਸੀਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹਾਂ। ਸਭ ਦਾ ਦੁੱਖ ਅਥਵਾ ਗਰੀਬੀ ਮਿਟ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਘੱਟ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਕੀ ਕਪੜਾ ਆਦਿ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਕਰਕੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਦਿਲ ਹੋਵੇਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਪੜਾ ਦੇ ਦਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹਾਂ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੀਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹਾਂ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਤਾਂ ਵਿੱਚਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹਾਂ ਪਰ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਦਵਾਂ। ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਫੰਡਸ ਨਿਕਲਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਫਿਰ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਨਾਥ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਥ ਨਹੀਂ। ਅਨਾਥ ਮਾਨਾ ਗਰੀਬ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਨਾਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਸੀ, ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਹਨ। ਜੇ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਨਾਥ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਭ ਗਰੀਬ ਹਨ, ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਈਏ। ਬਾਪ ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਣ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਕਪੜਾ ਆਦਿ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਪਈਏ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨਾਥ ਤੋਂ ਸਨਾਥ ਬਣਾ ਦਈਏ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪਦਮਾਪਤੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਸਭ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਉੱਥੇ ਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਨਾਥ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕੁੱਟਦੇ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਨਾਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਭ ਅਨਾਥ ਹਨ। ਇਹ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣੇ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਧਨ ਹੈ ਜੋ ਪੁੱਤਰ - ਪੋਤਰੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰੰਪਰਾ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਚਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ? ਜਿਵੇਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜਗੱਦੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਇਵੇਂ ਰਾਜਗੱਦੀ ਪਾਈ? ਜਾਂ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਧਨ ਮਿਲਿਆ? ਬਾਪ ਦਾ ਕਰਮ ਸਿਖਲਾਣਾ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੱਖਰ ਹਨ, ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ ਜਿੰਨੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਇੰਨੇ ਕਰੇੜ ਮਨੁੱਖ, ਬਾਕੀ 9 ਲੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਵਾਟਰ ਪਰਸੈਂਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ। ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਰਿਸ਼ੀਵ ਕਰਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮੁਗਲੀ ਬੱਚੀ ਸੀ, ਚੰਗੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜਨਮ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਖ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਥੋੜਾ ਦੁੱਖ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਨਮ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਲੈਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸੁਖੀ ਘਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਪਰਿਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬਸ, ਸਾਰੇ ਇੱਕਠੇ ਭਗਤੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ....। ਬਾਬਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਇੰਨੀ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋ, ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ! ਬੇਲੀਆਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸ੍ਰਾਗ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਦੀ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰਾਗ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ੍ਰਾਗ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤੱਦ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰਾਗ ਲੱਗਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਤਾਂ ਬਣਨੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੈਵੀ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਗੁੱਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ ਕਰਮਣਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੁਖ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖੀ ਆਤਮਾ। ਜਿਵੇਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਭ ਇੱਕ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਆਪ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਰੈਕ੍ਰਸ ਅਵਸਥਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦੇ ਹਾਂ? ਸਭ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਉਲਟਾ ਸੁਲਟਾ ਜਵਾਬ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਵੋ। ਨਿਰਮੇਹੀ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਾਈਐਸਟ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿੰਨੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ।... ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਇਹ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ। ਅਮਰਕਥਾ ਹੈ ਅਮਰਪੁਰੀ ਜਾਣ ਦੀ। ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਜਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਜਦਕਿ ਸਾਰੀ

ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹੀਏ? ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਅਵਲ ਨੰਬਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਜਨਮ - ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮ: ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਹੀ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇਹ ਪਦ ਪਾਇਆ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਹਿਜ ਯੋਗ, ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ। ਹੈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ, ਇਕ ਹੀ ਜਨਮ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਨਮ ਦਰ ਜਨਮ ਠੇਕਰਾਂ ਖਾਂਦੇ ਆਏ, ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਹਿਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਇਨਵੈਸ਼ਨ ਨਿਕਾਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਵੀ ਵੰਡਰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਸਭ ਕਿੰਨਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਹੋ, ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ... ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਿਲ ਯਾਰ ਵੱਲ, ਆਸ਼ਿਕ ਮਸ਼ੂਕ ਵੀ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਤੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਬੈਠ ਯਾਦ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਬਸ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਬਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਬਣ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖਦਾਈ ਬੋਲ ਬੋਲਣੇ ਹਨ, ਦੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿੱਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਕਾਲਣੇ ਹਨ।
2. ਨਿਰਮੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਨਾਥ ਨੂੰ ਸਨਾਥ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਹਿਜ਼ ਹੋਲੀਨੇਸ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਲੀਹੰਸ ਭਵ
ਜਿਵੇਂ ਹੰਸ ਕਦੀ ਵੀ ਕੰਕੜ ਨਹੀਂ ਚੁਗਦੇ, ਰਤਨ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੋਲੀਹੰਸ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਅਰਥਾਤ ਕੰਕੜ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਸਮਰਥ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਰਥ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹੋਲੀਹੰਸ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਹਾਰ, ਵਿਹਾਰ ਸਭ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਅਸੁਧੀ ਮਤਲਬ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਏ ਤੱਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ ਹੋਲੀਨੇਸ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰਵੰਸ਼ ਤਿਆਗੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਸ੍ਰਭਾਵ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਜੇ ਸੰਕਲਪ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ, ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਵਿਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਫਰਜ਼ - ਅਦਾਈ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਵੀ ਅਨਾਸਕਤ ਰਹੇ?

ਉੱਤਰ:- ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ ਪਰ ਅਲੈਕਿਕ ਈਸ਼ਵਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖਕੇ ਕਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮੇਰ ਦੀ ਰਗ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਨਾਸਕਤ ਹੋਕੇ ਫਰਜ਼ਅਦਾਈ ਪਾਲਣ ਕਰੇ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ, ਵਿਕਲਪ, ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਅਥਵਾ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਕਲਪ ਜਰੂਰ ਚੱਲਣਗੇ। ਸੰਕਲਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਇੱਥੇ ਵੀ ਚੱਲਣਗੇ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਗੇ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸੰਕਲਪ, ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੇ ਯੱਗ ਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦਾ ਉਹ ਸੰਕਲਪ, ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਉਹ ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਫਾਲਤੂ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਕਲਯੁਗੀ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਕਲਯੁਗੀ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਕਲਪ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਯਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੋਇਆ ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਸਰਵਿਸ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਵੇਂ ਚਲਨ। ਵੇਖੋ, ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਅਰਥ। ਉਸ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਅਰਥ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਜਰੂਰ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸੰਕਲਪ, ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਰਮ ਜਰੂਰ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ ਪਰ ਅਲੈਕਿਕ ਈਸ਼ਵਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ। ਉਹ ਮੇਰ ਦੀ ਰਗ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਨਾਸਕਤ ਹੋਕੇ ਆਪਣੀ ਫਰਜ਼ - ਅਦਾਈ ਪਾਲਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਟ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਕਿਹੜਾ ਵਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਰੂਰ ਠਹਿਰਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਉਹ ਠਹਿਰਿਆ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਜਰੂਰ ਖਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਖੋ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਾਮ ਹੈ, ਨਾ ਗੁੱਸਾ ਹੈ, ਨਾ ਲੋਭ ਹੈ, ਨਾ ਮੇਹ ਹੈ..., ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨਮਯ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਵੇਟ ਦੇਵੋਗੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਸਭ ਚੰਗਾ ਕਹਿਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਹ ਹੀ ਵੇਟ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਵਿਕਾਰ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾ ਸਕਣਗੇ ਇਸਲਈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਪੂਰਨ ਜਿੱਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਲਪ ਤੇ ਧੂਰੀ ਜਿੱਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਸੰਕਲਪਤਾ ਉਸੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸੰਕਲਪ ਚੱਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿਚ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਸੁਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਕਰਮੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ।

ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਕਲਪ ਜਰੂਰ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਾਉਣ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਜਰੂਰ ਚੱਲਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਕਲਪ, ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ, ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਸਮਝਿਆ। ਹੁਣ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ

ਰੱਖੇ। ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਵੀ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇ। ਇਹ ਗਰਭ ਜੇਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਹੁਣ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਹੈ, ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਮਤਲਬ ਦੁੱਖ ਸੁਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੰਮਾ, ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤਾਂ ਕੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਮੀ ਪੁਰਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਕਾਮੀ ਪੁਰਸ਼ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਸੰਕਲਪ ਜੇਕਰ ਚੱਲੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਯੁਕਤ ਹੋਕੇ ਖੜੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ।

ਵੇਖੋ, ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਹੁਤੀ ਦੇਣ ਪਰ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੁਣ ਕਾਇਦੇਸਿਰ ਅਹੁਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨਾਲ ਜੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ੍ਵਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਿਭਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਰਥ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਸਰਵਿਸ ਲੈ ਫਿਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸੱਚੇ ਪੱਕੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਪਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਣਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨਾ ਗੋਇਆ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਮੇਂ ਆਵੇਗਾ ਜੋ 108 ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵੇਗੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਰਬਾਦੀ ਕਰਣਗੇ।

ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਜਾਨਣਾ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਛਿਪਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੀ ਜਾਨਣਹਾਰ ਬਾਬਾ ਵੇਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਰ ਸਵਰੂਪ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਟੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇਣ ਅਰਥ। ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਛਿਪਾਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਹੀ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਬੱਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬੱਚੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਵੱਟ ਐਮ ਆਈ। “ਮੈਂ” ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਕਿਥੋਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ? ਕਿਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ? ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੱਦ ਇਹ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਏ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ ਤੱਦ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਆ ਜਾਵੇ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਤੱਦ ਤੱਕ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ, ਬਾਪ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨਸ਼ਾ, ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਹ ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਕਹਿਣ ਆਤਮਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਰਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਵੇਗੀ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਨਵੇਂ ਜਿਗਿਆਸੂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ? ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਟੇਟਸ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਉਸ ਕਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ...ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗੇ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਬਰੇਬਰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਰਕ, ਹੇਲ ਅਥਵਾ ਡੇਵਲ ਵਰਲਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗੱਸਟ ਹੈ ਹੈਵਿਨ ਅਤੇ ਡੀਟੀ ਵਰਲਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸਮਝ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸੂਰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੁੰਨਯ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਚੇ ਜੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਉਸ ਪੁੰਨਯ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੇ ਨਵੇਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਟੀਚਰ ਦਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਥੋੜੀ ਆਪਣੀ ਸਰਾਹਨਾ ਆਪ ਬੈਠ ਕਰਵੇਗੇ, ਟੀਚਰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪ ਸੁਣਾਏਗਾ ਕੀ! ਉਹ ਤਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇਵੇਂ ਦਾ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਸ਼ੋਜ਼ ਮਾਸਟਰ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੇ ਇੰਨਾ ਕੋਰਸ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਏ ਹੋ,

ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਨਵਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਬਾਕੀ ਟੀਚਰ ਜੇ ਬੀ. ਏ. ਐਮ. ਏ. ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਬੈਠ ਨਵੇਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਏ. ਬੀ. ਸੀ. ਸਿਖਾਉਣਗੇ ਕੀ! ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਚੰਗੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਡੀਟੀ ਧਰਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਗਦੰਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ, ਦੁਰਗਾ, ਸਰਸਵਤੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਗਾਈਡ ਆਫ ਵੈਲਥ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕਾਲੀ, ਦੁਰਗਾ ਆਦਿ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਇਸ ਤੇ ਨਾਮ ਪਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਚਾਰ ਮਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪਤੀ ਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹੁਣ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾ ਤਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਪਤੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਦਾ ਪਤੀ ਕੌਣ ਹੈ? (ਸ਼ੰਕਰ) ਪਰ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾਰਵਤੀ ਦਾ ਪਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਵਤੀ ਕੋਈ ਕਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਕਾਲੀ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ, ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਦਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ਼ਤ ਅਥਵਾ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਇਸ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੈਕੁੰਠ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਸੂਖਸ਼ਮ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਖੇਲੂ ਸਾਰਾ ਇਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਇਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹੈ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਜਿਗਿਆਸੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਬੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਹੈ ਗਾਡ, ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਸੋਲ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪੂਰਾ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੱਕ ਤਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਲਵ ਨਹੀਂ ਜਾਗਦਾ, ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜੱਦ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ। ਗਾਡ ਤਾਂ ਐਵਰਹੈਪੀ ਹੈ, ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਉਹ ਗੁਦਗੁਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ! ਆਈ ਐਮ ਸਨ ਆਫ ਗੈਡ, ਆਈ ਏਮ ਐਵਰਹੈਪੀ ਮਾਸਟਰ ਗੈਡ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਨ (ਬੱਚਾ) ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਗੈਡ ਇਜ਼ ਐਵਰਹੈਪੀ ਬਟ ਆਈ ਐਮ ਨਾਟ ਹੈਪੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ।

ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਗਿਆਨ ਉਠਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਸ ਇਸ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਕੇ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਕੰਦਰਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ, ਉਸ ਸੁਪੀਮ ਲਾਈਟ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੌਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਆਦਿ ਦੇਵ ਦਾ) ਮੰਦਿਰ ਖੜਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰੋ। ਉਹ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਹਿਣਾ ਬੇਕਾਇਦੇ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਕੇ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਾਇਆ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੁਖ ਦੇ ਲਈ। ਮਹਾਤਮਾ ਕਦੀ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਰਾਜੇ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤਾਜ ਆਦਿ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਛਿਪਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਛੁਪਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਸਟੂਡੈਂਟ ਸ਼ੇਜ਼ ਮਾਸਟਰ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਐਵਰਹੈਪੀ ਗੈਡ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਰਿਗਾਰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਭਵ:

ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਮਤਲਬ ਉੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣਾ ਮਤਲਬ

ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਬਣਨਾ। ਆਪਣੀ ਸੁਭ ਵਿੱਤੀ ਤੋਂ, ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਅਵਗੁਣ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸਮਝ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਹਮਣਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਰਿਗਾਰਡ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਰਿਗਾਰਡ। ਇਵੇਂ ਰਿਗਾਰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਤਿਆਗ ਦਾ ਭਾਗ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸ੍ਰਭਾਵ - ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਹੀ ਮਹਾਦਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਦਾਨ ਤੋਂ ਹੀ ਰਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ, 2. ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, 3. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਰਾਮ ਆਏਗਾ, 4. ਸਮਝਾਉਂਦੇ - ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਗਲਾ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, 5. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਿਲਕੀਯਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਆਪਣਾ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਗੇ। 6. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਗਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ 7. ਉਹ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਉਦਾਰਚਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।

ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸਿਵਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਜਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ ਉਹ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇੱਥੇ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਟੀਚਰ ਤੋਂ। ਇਹ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਕਈ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਵਿੱਚਾਰੇ ਚਿੱਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਚਿੱਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਜੱਦ ਕਿ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ - ਕਿਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਕੰਸ ਸੀ, ਫਿਰ ਹਿਰਨੀਕਸ਼ਯਪ ਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਹੰਗਾਮਾ।... ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਘੋਰ ਹਨੁਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਜੱਦ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਆਏ ਤੱਦ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਗੋਡ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪੀਸ ਸਥਾਪਨ ਕਰੋ। ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਹੈ, ਪੀਸ ਵੀ ਹੈ, ਹੈਲਥ - ਵੈਲਥ ਸਭ ਹੈ। ਧਨ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹੇ ਧੰਨਵਾਨ ਬਣਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ। ਪਰ ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਸਭ ਦਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਜੱਦ ਪ੍ਰਭਾਤਫੇਰੀ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਉਠਾਓ। ਇਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਰਚੇ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਜੁਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਰਜੇ ਤੱਕ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਤੋ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਕਤ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਮੀ ਹੈ। ਫੱਟ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ, ਉਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਬਣ ਹੀ ਗਏ, ਫਿਰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵੇਤਮ, ਮਧਿਅਮ, ਕਨਿਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਜਰੂਰ ਮਿਲੇਗੀ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਝਾਤੂ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਪਦਵੀ ਘੱਟ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਢੇਲ ਵੱਜਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਹੋਣੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਣੋਗੇ ਦੈਵੀ ਸੰਤਾਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਜੀਵਨ ਹੀਰੋ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪੀਸਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ

ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਹੈ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੱਦ ਤੋਂ? ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਤੋਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਨਾ ਆਦਿ ਵੀ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗੋਡ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਗੋਡ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੋਡ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰਨਗੇ, ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰੋ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਖਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਵੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮਨਸਾ ਤੱਕ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਜੱਦ ਤੱਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ। ਹਨੂਮਾਨ ਮਿਸਲ ਅਡੋਲ ਬਣੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਗਿਆਨਕਾਰੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਾਸਤੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਨਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇੰਨੇ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਬੂਦਾਖਿਲ ਹੋਈ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਅਸੀਂ ਪਰਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਬੂਸਤਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸੀੜੀ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਨ ਦਿੱਤੇ ਧਨ ਨਾ ਖੁਟੇ। ਦਾਨੀ, ਮਹਾਦਾਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਦਾਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਦਾ ਸੁਖ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਾਨ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਰਜਾਈ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਹੈ, ਦਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇੰਨਡਾਇਰੈਕਟ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਿਆ ਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਗਿਆਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਾਪਾਰੀ ਨਸ਼ਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਕਾਪਾਰੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਥਵਾ ਮਿਯੂਜ਼ਿਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੀ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਜਰੂਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਮਹਾਰਥੀ, ਘੁੜਸਵਾਰ, ਪਿਆਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਇਹ ਹੈ ਚੇਤਨ ਦਿਲਵਾੜਾ, ਉਹ ਹੈ ਜੜ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੁਪਤ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ, ਉਹ ਹੈ ਹਠਯੋਗ ਰਿਸ਼ੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇਸ਼੍ਵਰੀ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਸਰਜਨ ਹੀ ਨਬਜ਼ ਵੇਖੇਗਾ। ਜੇ ਆਪਣੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿੱਤਾ।... ਇਹ ਗਿਆਨ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੁਣ ਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਣਾ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਲੱਖ, ਕੋਈ 500 ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਮਾਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਇੱਕ - ਦੋ ਦੋ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ, ਸੁਪ੍ਰੀਮਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੱਜਮੈਂਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਫ਼ ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਰਚਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਭਗੀਰਥ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਉਦਾਰਚਿਤ ਬਣਾਇਆ ਨਾ। ਖੁਦ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਬੈਠਾ। ਚੱਲੇ ਇਹ ਸਭ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਧਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਖਰਚਾ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਬੇਲੇ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਸੀਂ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਖਰਚਾ ਕਰਨਗੇ। ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਚਿੰਤਰ ਇਵੇਂ ਟ੍ਰਾਂਸਲਾਈਟ ਦੇ ਬਣਾਓ ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਝੱਟ ਨਾਲ ਤੀਰ ਲਗ ਜਾਏ। ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਆਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਜਾਦੂ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹਠਯੋਗੀ ਕਦੀ ਰਾਜਯੋਗ

ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਤਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਵਣ ਆਦਿ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸੁਣੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੇਖੋ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਨੰਬਰਵਨ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ, ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੂਜਯ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿੰਗ ਐਡਵਰਡ ਦੀ ਫੁਸਟ, ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਕਹਿਕੇ ਸਾਡਾ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੀ ਇਵੇਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਸਤਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਬਗੈਰ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਟੀਚਰ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਟੀਚਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਇਜ਼ਾਫਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਬਗੈਰ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਨੂੰ 12 ਵੀ ਵੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਥਕਾਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਗਲਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸਰਵਿਸ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਲੈਕੇ ਵੀ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਲਕੀਅਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਖਿਟਪਿਟ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਸੋਨਾ ਹੀ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦਾ ਜੋ ਕੰਨ ਕੱਟੇ। ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਕਾਨ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹੋਵੇ। ਬੀ. ਕੇ. ਨੂੰ ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰ ਦਾ ਬੰਧਨ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਂ ਰਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਗ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਹੈ ਬਹੁਤ। ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਮਕਾਨ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਪਾਏ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਲੈਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਟੀਚਰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕੰਮ ਦੇ। ਹੈਂਡਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਨਿਆਵਾਂ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਸਤੀ ਜਰੂਰਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਵੀ ਟੀਚਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਟੀਚਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੈ। ਸਭ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦਿਨ - ਰਾਤ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਰਗਾਂ ਤੋੜ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਬਗੈਰ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ, ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਉਦਾਰਚਿਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਵੇਖ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਲੀਆਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਦੇਹੀ ਭਵ:
ਜੋ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਇਹ ਹੀ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਦੀ ਗੁਫਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਦੇਹ - ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ, ਦੇਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਫਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਇਹ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਬਣਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਧਨਾ ਬੀਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਧਨਾ ਨੂੰ ਛਿਪਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਧੂਬਨ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ ਦੀ ਹੋਲੀ ਬਾਪ ਦਾ ਘਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ?
- ਉੱਤਰ:-** 1- ਉਹ ਸਤੂਤੀ - ਨਿੰਦਾ। ਸਭ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਗੇ, 2. ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, 3. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੈਹਿਕ ਦਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਣਗੇ, ਆਤਮਾ ਹੋਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ, 4. ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣਗੇ, 5. ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਮੰਨਾ (ਇੱਛਾ) ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਜਲੇ ਨਾ ਕਿਓਂ ਪਰਵਾਨਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਆਸੁਰੀ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਸੁਰੀ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਜੇ ਨਾਲੇਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਗੈਰ ਚਿੱਠੀ ਜਾਂ ਬਗੈਰ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਕੋਈ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਕਾਇਦੇ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਾਚਾਰ, ਨਾਮ ਆਦਿ ਲਿਖ ਪੁੱਛਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਈਏ? ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਭੇਜ ਦੇ। ਜੇਕਰ ਆਸੁਰੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਣਗੇ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਪਤਿਤ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਰਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕਮਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਨੈਚਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਸਭ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਹੀ ਵਿਜਯੰਤੀ ਹੋਣਗੇ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ। ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਿਸ਼ਨ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਘੁੰਮਣ - ਫਿਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਦੇ ਕੜੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ ਦੀ ਹੋਲੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇੰਦਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਇੰਦਰ ਸਭਾ ਹੈ। 9 ਰਤਨ ਅੰਗੂਠੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨੀਲਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੰਨਾ, ਮਾਣਿਕ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਨਾ। ਪਰੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਰੀਆਂ ਉੱਡਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅੰਗੂਠੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਤਨ ਜੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਖਰਾਜ, ਨੀਲਮ, ਪੇਰੂਜ਼ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਾਮ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਾ ਦਾਮ 10 - 20 ਰੁਪਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਦਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵਰਖਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਜੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋ ਜਾਏ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। 5 ਵਿਕਾਰ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਕੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਅਸਚਰਯਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਦੁਸ਼ਤਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਥੱਪੜ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਾਂਗੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨ।

ਬਾਪ ਨੂੰ ਖਵਇਆ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਇਆ। ਖਵਿਆ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਨਇਆ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਉਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੱਚ ਦੀ ਨਇਆ ਡੋਲੇਗੀ ਪਰ ਡੁੱਬੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮੱਠ ਪੰਥ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ

ਹੈ। ਕਦੀ ਭਗਤੀ ਦੀ ਵੀ ਵਿਜੈ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਖਿਰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੀ ਵਿਜੈ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਵੱਲ ਵੇਖੋ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਯੋਧੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੇ ਵੱਲ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਯੋਧੇ ਹਨ। ਅਰਜੁਨ ਭੀਮ ਆਦਿ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਣ ਵਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਯੁੱਧ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ। ਥਰਡਕਲਾਸ ਤਾਂ ਬੈਠ ਨਾ ਸਕੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬਹੁਤ ਕੜੇ ਕਾਇਦੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਜੋ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਣਾ ਵੀ ਬੇਕਾਇਦੇ ਹੈ।

ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਹੈ। ਪੈਪ ਨੂੰ ਹੋਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸਭ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੱਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਸੁਣ ਦੂਜੇ ਕੰਨ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਕੁਝ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਗੁੰਗੇ - ਬਹਿਰੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ.... ਉਹ ਤਾਂ ਬੰਦਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੰਦਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹਨ। ਨਾਰਦ ਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਬੈਠ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਿਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੋ - 5 ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਜਿਵੇਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਜੇ ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਬੇਕਾਇਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਸਤ੍ਰੁਤੀ - ਨਿੰਦਾ ਸਭ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ, ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੁਣ ਕੇ ਕੰਧੇ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਹੁਣ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਖਾਂਦੀ - ਪੀਂਦੀ ਸਭ ਕੁਝ ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਭੇਕਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖਾਂਦਾ - ਪੀਂਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਅਭੇਕਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਫਿਰ ਉਹ ਲੋਕ ਕਾਪੀ ਬੈਠ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਠੱਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਹੁਣ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਕੋਈ ਤਮੰਨਾ ਨਹੀਂ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਥੋੜੀ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੀ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਪੂਰਾ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਹਿਲਾ ਨਾ ਸਕੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਏ। ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ, ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਹੋ ਨਾ। ਫਿਰ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਚੰਚਲਤਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀਆਂ! ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੱਖਪਤੀ, ਕਰੋੜਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਖਲਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਇਕਦਮ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਧੱਕਾ ਖਾਇਆ। ਅਰੇ 10 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਹਾਰ ਖਾ ਲਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਾਤਾਲ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਭੀਸ਼ਮ ਪਿਤਾਮਹ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਾਨ ਮਾਰੇ ਹਨ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਭ ਭੱਜ ਆਉਣ। ਪੈਪ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਝੁੰਡ ਜਾਕੇ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ ਪਰ

ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਅਨੰਯ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਜਾਸਤੀ ਅਨੰਯ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਵੀ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਚਟਕ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਸਾਸਤਰ ਆਦਿ ਵੀ ਨਾ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਬਹੁਤ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਰੋਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ। ਪੁਰਸ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ, ਇਸਤਰੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣ। ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਰਕ ਦਾ ਦਵਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਦਵਾਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੀਆਂ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਰਕ ਦਾ ਦਵਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਵਾਰ, ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਨਰਕ ਦਾ ਦਵਾਰ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ। ਸੋ ਵੀ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਹ ਬਣੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਡਰੈਸ ਪਹਿਣਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਇਹ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਮੁਰਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗਿਆਨ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੇਪ - ਛੇਪ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਧੋਣ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਹੈ...। ਨਹੀਂ, ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਜਾਤੀ - ਪਾਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਗੌਰਮਿੰਟ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ। ਇਹ ਸਭ ਧਰਮ ਤਾਂ ਦੇਹ ਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜੇ ਗੱਲ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਸੁਣ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ... ਬਾਪ ਜੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਤਮੰਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਵੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀ ਚਲਾਇਮਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੂਪੀ ਘਿਓ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਮੂਰਤ ਭਵ: ਜੱਦ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ, ਨਾਲੇਜ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਚਮਕ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੁਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਚਮਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸੈਂਟੇਜ ਘੱਟ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਤਾਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਭ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਤੱਦ ਕਰੇਗਾ ਜੱਦ ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੂਪੀ ਘਿਓ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਦੀਵੇ ਵਿੱਚ ਘਿਓ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕਰਸ ਜਗਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੇ ਸਰਵ ਗੁਣ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਾਲ ਆਕਰਸ਼ਣ ਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗਵ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਾਧਨਾ ਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ, ਵੇਖਦੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਓ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਲਗਾਵੇ। ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ਼ ਕੋਈ ਕੰਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਾਂ?
- ਗੀਤ:-** ਭੋਲੇਨਾਥ ਸੇ ਨਿਰਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਗੀਤ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਗੀਤ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਭਗਤ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੀਤ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਖਾਸ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਸਾਡੀ ਤਕਦੀਰ ਉੱਚ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਅਪਣਾ ਪੇਤਾ ਮੇਲ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (ਘਾਟਾ) ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਖਾਮੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ, ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਲਵੋ ਰਜਾਈ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਰਜਾਈ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ, ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਇਹ ਸਮਝ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ, ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਡਰ ਰਹੇਗਾ। ਇੰਝ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਜਾਏ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਵੱਡੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿੱਧਰੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ਼ ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਜੇ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਨਾ ਲੱਗੇ ਉਹ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ 5 ਭੂਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹਨ। ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਨਣਾ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਗੜਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ - ਦਿਨ ਵਿਗੜਦੀ ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਰਗਾ ਬਨਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਸੂਰੀ ਗੁਣ ਅੰਦਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਉਣਤੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਉਣਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਫਿਰ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਖਿਆਲ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣ। ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਵਧਾਈਏ, ਇਹ ਰਤਨ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਜਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟੀ ਦੇ ਆਦਿ -ਮਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮਨਸਾ ਵਾਚਾ ਕਰਮਣਾ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਮਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤਰਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਉਸ ਦਾ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮੱਤ ਦੇਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਕੱਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਆਕੇ ਕੈਂਚੀ ਨਾਲ ਰਿਬਨ ਕੱਟਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨ

ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਰਸਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣਾ ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕੋਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ-ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਕੌਣ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਰਾਮ। ਰਾਮ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਮੁੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਆ ਕੇ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫ਼ਾਗੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਪਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਫੀਲ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਰਸਤਾ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਕਾਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ -ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਸੈਂਟਰਸ ਖੋਲ੍ਹੋ। ਚਿੱਤਰ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਹਿਜ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂਪਸ (ਚਿੱਤਰ) ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਸਕੂਲ ਹੈ ਇੱਥੇ ਦੇ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਮੈਂਪਸ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਸਿਰਫ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਾਰਡਜ਼ ਵੇਖੇ ਸਨ। ਕੁੱਝ ਅੱਖਰ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿੰਨੇ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਪਾਓ ਫਿਰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਤ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕੀ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵੱਡਾ ਕਾਲਜ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਰਾਜਰ ਹਨ, ਜੋ ਚੰਗੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣੇ ਸੈਂਟਰ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਉਠਾਈਏ, ਠੰਡਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਈਏ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਅਪੇਜਿਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਮੱਥਾ ਮੁੰਡ ਕੇ ਉਲਟੇ ਤਰਫ ਨਾ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਉਸਦੀ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਸਭ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਪਹਿਲਵਾਨ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੁਣ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਮਾਂ ਬੜਾ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਹਲਾਤਾਂ ਵਿਗੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਰਜਾਈ ਤੇ ਸਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਰਜਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਝਗੜਨ। ਸਵਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਹੰਗਾਮਾ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਇਹ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ। ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਤੇ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾ ਕੇ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਹ ਤਾਤ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀਏ। ਯਾਦ ਅਜਿਹੀ ਪੱਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਪਵੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇਹ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚੇਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਯੁੱਗ ਤੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਇਤਨੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾ ਸਕੋਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਹੈ ਅਥਾਹ, ਗਿਆਨ ਤੇ ਹੈ ਇੱਕ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਰਸਤਾ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਕਦੋਂ ਸੁਣਾਈ? ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਦਵਾਪਰ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਗਮ

ਯੁੱਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਯੁੱਗ-ਯੁੱਗ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮੂੰਡ ਪਏ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਖਿਆਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਟੇਪ ਤੇ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਪੂਰੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਟੇਪ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂ ਨਾ ਡਾਇਰੈਕਟ ਜਾਕੇ ਸੁਣੀਏ, ਇਸਲਈ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗਾ-ਚੰਗਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਉੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਮਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਪਿੱਠ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਗੋਰਖ ਧੰਦੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਜਾ ਕੇ ਸਮਝਾਵੋਗੇ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਜਾ ਕੇ ਮੱਥਾ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬਦਲ ਗਏ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੀ ਜਾਨਣ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੁਮਾਰ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕੌਣ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੁਮਾਰ- ਕੁਮਾਰੀ ਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਚੋਟੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਨੇਊ ਤੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵੀ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਬਲ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਲੂਣ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਯੱਗ ਹੈ ਨਾ। ਯੱਗ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੱਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ। ਯੱਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਯੱਗ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਣੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਪੱਕੀ ਰਹੇ। ਇਹ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਮਿਲੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਕਦੇ ਲੂਣ ਪਾਣੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਾਂ? ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਹੈ?

ਵਰਦਾਨ:- ਕਹਿਣਾ, ਸੋਚਣਾ ਤੇ ਕਰਨਾ - ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਭਵ।
ਹੁਣ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੇ ਮੇਰੇਪਣ ਨੂੰ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਦੇ ਖੇਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਕਹਿਣਾ, ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਗਿਆਨਸਵਰੂਪ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ, ਸੰਸਕਾਰ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਕਰਤਵਿਆ ਸਮਰਥ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਦੇ ਵਿਅਰਥ ਦੇ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਖੇਡ ਸਕਦੇ। ਸਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਨਾਉਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਉਮੰਗ ਛੋਟੀ-ਛੋਟੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੋ।

“ਸੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ”

ਅੱਜ ਰੂਹਾਨੀ ਮਾਸੂਕ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਆਸ਼ਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਮਾਸੂਕ ਦਾ ਮਿਲਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਹਰ ਇੱਕ ਆਸ਼ਿਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਨਾਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੀਤਾ, ਪਾ ਲਿਆ ਹਰ! ਖੋਏ ਹੋਏ ਆਸ਼ਿਕ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮਾਸੂਕ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਠਿਕਾਣੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਅਜਿਹਾ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਾਸੂਕ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਮਾਸੂਕ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਾਸੂਕ ਅਤੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਾਨ ਤੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਣ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਹੇ, ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਂਝ ਮਿਲਣ ਦੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਜੋ ਅਤਿ ਚੰਗੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਮਿਲਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਮਿਲਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਬੀਚ (ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ) ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ ਗੋਡਲੀ ਗਾਰਡਨ (ਅਲੂਹ ਦਾ ਬਗੀਚਾ) ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦੇਖੇ ਹਨ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਬਗੀਚਾ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਫੁੱਲ ਹੈ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ - ਅਜਿਹਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੀਚ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਮਾਸੂਕ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਨੇਕ ਬੀਚ ਦੇਖੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਬੀਚ ਕਦੇ ਦੇਖੀ ਜਿੱਥੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ, ਵੱਖ -ਵੱਖ ਲਹਿਰਾਂ ਲਹਿਰਾ ਕੇ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਨ? ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਨਾ? ਸਾਫ਼ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਮਨਿਕਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹੀਆਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਤੁਸੀਂ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਮਾਸੂਕ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਿਹਨਤ - ਨੈਚੁਰਲ ਯਾਦ ਦੀ, ਉਹ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹੋ? ਲੈਕਿਕ ਜਾਬ (ਨੈਕਰੀ) ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਯਾਦ ਵੀ ਆਪੇ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵੀ ਭਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਉਂਝ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਹੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇ, ਦੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਪਰ ਦੇ ਮਿਲਕੇ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਲੀਨ ਹੋਣਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਲਵ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਮਤਲਬ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਣਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਜਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਮਸੂਕ ਦੇ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਅਤੇ ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣ ਮਤਲਬ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਲੀਨ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸਮ੍ਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਇਹ ਮਿਲਣ ਦੇ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ! ਇਸ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਆਸ਼ਿਕ, ਨੈਚੁਰਲ (ਸਵਤ, ਆਪੇ) ਆਸ਼ਿਕ। ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ:-

ਪਹਿਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨਾ। ਮਾਸੂਕ ਇੱਕ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਸੰਬੰਧ ਚਾਹੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਰੀਤ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ। 'ਸਰਵ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅੰਡਰ ਲਾਈਨ ਕਰਨਾ। ਸਿਰਫ਼ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਟਖਟ ਆਸ਼ਿਕ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੰਬੰਧ ਤਾਂ ਜੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਜੁੱਟੇ ਹਨ? ਹੋਰ ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ - ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ? ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੇ ਰਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੇਜ਼ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਦਿਲਾ ਰਾਮ ਦਿਲ ਤੇ ਰਾਜ਼ੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦਿਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦਿਲ ਜਾਣੇ, ਦਿਲਾ ਰਾਮ ਜਾਣੇ। ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਿਮਾਗ਼ ਨਹੀਂ। ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿਮਾਗ਼ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿਲ ਹੈ। ਮਾਸੂਕ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਹੀ ਸੁਨਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਆਸ਼ਿਕ ਦਿਮਾਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦਿੱਲ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਅੱਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਦਿਲ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਸਿਰਫ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹੀ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ - ਹੋਇਆ ਤੇ ਚੰਗਾ, ਪਰ ਫਿਰ, ਫਿਰ ਵੀ... ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਗੀਤ, ਮੁੱਖ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਗੀਤ ਨਹੀਂ। ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦੂਸਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ, - ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹਰ ਪਰਸਥਿਤੀ ਵਿਚ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿਚ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਹੈ ਅਨੁਭੂਤੀ, ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਕਈ ਅਨੁਭੂਤੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਾਜਨ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਿੰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ, ਪਰ ਵਰਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਦਾ ਵਰਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਹੋਵੇ, ਭਰਪੂਰਤਾ ਹੋਵੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਪਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਵੀ ਬਣੇ - ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ।

ਤੀਸਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਜਿਸ ਆਸ਼ਿਕ ਨੂੰ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿਣਗੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਤਾਂ, ਤ੍ਰਿਪਤੀ - ਇਹ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਤਾਂ 3 ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ - ਅਨੁਭੂਤੀ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤੀ। ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਣ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹੋਣ ਪਰ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ ਨਾ? ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਝ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਨਾਰਿਟੀ (ਥੋੜੀ) ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਗੱਲ ਚਾਹੇ ਮਨ ਦੀ, ਚਾਹੇ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਭੁੱਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭੁੱਖ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਦਾ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨ ਦੀ ਵੀ ਭੁੱਖ ਹੈ - ਸ਼ਾਨ, ਮਾਨ, ਸੇਲਵੇਸ਼ਨ, ਸਾਧਨ। ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਗੇ, ਉਝ ਮਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਚਾਹੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਮਿਲੇਗਾ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਹੀ ਅਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸਤੁਸ਼ਟਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਰਾਯਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਯਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਸਦਾ ਹੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਗੇ, ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਵੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਤੇ 36 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ 36 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦੇ ਵੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਸਦੈਵ ਇਹ ਸੋਚੋ - 'ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹਾਂ! ਜੇ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਹਨ, ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਸ਼ੂਕ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ! ਤਾਂ ਸਤੁਸ਼ਟਤਾ ਕਦੀ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਪਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਕਦੀ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਜੇ ਸੇਵਾ ਅਸਤੁਸ਼ਟ ਬਣਾਏ ਉਹ ਸੇਵਾ, ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹੀ ਮੇਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ। ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਸਰਵ ਹੱਦ ਦੀ ਚਾਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਸਦਾ ਹੀ ਸੰਪੰਨ ਤੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣਗੇ।

ਅੱਜ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਜ਼, ਨਖਰੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਸ਼ੂਕ ਵੀ ਦੇਖ - ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕੁਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਨਾਜ਼, ਨਖਰੇ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ ਪਰ ਮਾਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਮਾਸ਼ੂਕ ਸਮਝ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰੇ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੱਦ ਦੇ ਸੁਭਾਅ, ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਨਖਰੇ ਤੇ ਨਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ, ਮੇਰਾ ਸੰਸਕਾਰ ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਨਾਜ਼, ਨਖਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸੇ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਹੋਵੇ। ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਬਾਪ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਪਰਾਇਆ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਗੇ? ਮਾਇਆ ਪਰਾਈ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਭਾਅ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਫੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸ਼ੂਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹੇ ਨਾਜ਼ - ਨਖਰੇ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੇ ਮੇਰਾ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜੇ ਤੇਰਾ ਸੇ ਮੇਰਾ, ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸੇ ਮੇਰਾ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਸੰਕਲਪ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ - ਸੁਭਾਅ, ਉਹ ਮੇਰੇ। ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ

ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਹੱਦ ਦਾ ਮੇਰਾ, ਤੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੇਰਾ ਸੇ ਮੇਰਾ, ਵੱਖਰਾ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਫੇਰਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਹੱਦ ਦੇ ਨਾਜ਼ - ਨਖ਼ਰੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਜ਼ - ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਖ਼ਰੇ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਨਖ਼ਰੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਨਖ਼ਰੇ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਦੇਸੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਮੁਹੱਬਤ ਦੇ ਨਖ਼ਰੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ। ਉਹ ਨਖ਼ਰੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਿਰਾਲਾਪਣ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਖ਼ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਪਿਓਰ (ਪਵਿੱਤਰ) ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਧਤਾ ਤੇ ਪਿਓਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਜੇ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਨਖ਼ਰਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬੁਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਬੰਧ ਦੇ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਜ਼ - ਨਖ਼ਰੇ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ, ਜੇਕਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ।

‘ਸਦਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੰਗ’ ਹੀ ਸੱਚੇ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸੰਗ ਅਤੇ ਹੱਥ ਕਦੀ ਨਾ ਛੁੱਟੇ। ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸੰਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਸੰਗ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਦੋ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸਦਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੋਲ ਰਹਿਣਾ। ਮਨ ਦੀ ਲਗਨ, ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸੰਗ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲੱਬ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਮਾਸ਼ੂਕ ਦੇ ਪੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਵਾਦਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਦਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਸੰਗ ਨਿਭਾਵਾਂਗੇ - ਇਹ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨ ਦਾ ਲਗਾਵ ਕਦੀ ਮਾਸ਼ੂਕ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਦਾ ਸਾਥ ਤਾਂ ਨਾ ਹੋਇਆ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਇਸੇ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕਪਨ ਦੇ ਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਸ਼ੂਕ, ਦ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਸ਼ੂਕ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਮਾਸ਼ੂਕ ।

ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਸ਼ੂਕ ਅਤੇ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਫ਼ਲ ਹੈ। ਬਗ਼ੀਚਾ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੀਚ (ਸਾਗਰ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ) ਹੈ, ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ (ਮੱਧ) ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ - ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਾਸ਼ੂਕ ਦਾ ਪਰਸਨਲ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਨਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਪਾਪ੍ਰਤ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਆਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਮਾਸ਼ੂਕ ਹੈ। ਹੈ ਇੱਕ ਮਾਸ਼ੂਕ ਪਰ ਹੈ ਸਭ ਦਾ। ਸਭ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰੱਖੋ ਕਿ ਗਾਡਲੀ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੰਗ ਦੇਕੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੀਚ ਤੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੰਗ ਦੀ ਮੈਜ਼ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਾਂਗੇ, ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਰਹਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ !

ਇਹ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵੀ ਡਬਲ ਲੱਕੀ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਕੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ। ਪਰ ਡਬਲ ਲੱਕੀ ਹੋ ਜੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਅੱਛਾ ।

ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣ ਰੂਹਾਨੀ ਮਾਸ਼ੂਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੀਤ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿਣ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਬਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਦਾ ਦਾ ਸੰਗ ਅਤੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਮਾਸ਼ੂਕ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਦ੍ਰਿਧੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਇਹ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੌਹਰੀ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਰ ਰਤਨ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਚਮਕ ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਰੱਖੇ ਹਨ.. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸੰਕਲਪ ਦਵਾਰਾ ਨਜ਼ਰ ਦੇੜਾਓ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਦਵਾਰਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇਗਾ...ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਧੀ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਆਪੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਹਾਨੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਰਜ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗਤਵਿਤੀ ਨੂੰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਧਾਕਲਪ ਅਸੀਂ ਉਤਰਦੇ ਆਏ, ਹੁਣ ਹੈ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਮੇਂ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਨਾਲੇਜ ਦੇਣ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗਤ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨੁਵਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਜੱਦ ਕਿ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨੁਵਾ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾ, ਹੈ ਆਤਮਾ ਧੀਰਜ ਧਰੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖਧਾਮ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ, ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਤੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ ਬੀਤ ਗਿਆ। ਕਲਯੁਗ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਜੱਦ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਜੱਦ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਛੱਡੇਗੀ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ। ਇਹ ਸੱਤ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਹੈ ਸੱਤ ਮਾਰਗ। ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਝੂਠ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਤ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਪਾਕੇ 21 ਜਨਮ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਆਏ। ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ, ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਦਵੈਤ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਦਵੈਤ ਹੈ, ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੋਵੇਗੀ ਇਕ ਭਾਸ਼ਾ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਾ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸੁਖ ਦੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਡਿਟੀਜ਼ਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਜੋ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਸਮੁੱਖ ਸੁਣਾਇਆ ਉਹ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ ਬੈਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਮਾਰਗ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਮਾਰਗ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਡਰੇ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਵੇਂ ਵੀ ਹੈ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ, ਸ਼ਾਸਤਰਵਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਲੇ, ਸ਼ਾਸਤਰ, ਵੇਦ, ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਕਰਨਾ, ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਾਂਡ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਵਨ ਵੀ ਹੈ ਬਰੇਬਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਐਫ. ਜੀ. ਸਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਐਫ.ਜੀ ਸਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਇਸ ਇੱਕ ਰਾਵਨ ਦੀ ਹੀ ਐਫ.ਜੀ. ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜ੍ਹਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਗੈਲਡਨ ਐਜੇਡ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੁਖੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੁਖਧਾਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਨਾਮ ਮਾਤਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਯਾਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ, ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਅਵਗੁਣ ਫਿਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਕਾਮ। ਕਾਮ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਇਹ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਪਰ ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਦਵਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੱਗੋਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸੈਂ ਗੁਣਾ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਸੈਂ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਏਗਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਇਹ ਕਾਮ। 5 ਮੰਜਿਲ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣਗੇ ਤਾਂ ਹੱਡਗੁੱਡ ਇੱਕਦਮ ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਮਰ ਵੀ ਜਾਣ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਤੇ ਇੱਕਦਮ ਚਕਨਾਚੁਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਤੋੜ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਮਰ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸੂਦ੍ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਝੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹਾਂ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਅਥਵਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਹੀ ਬਚਪਣ ਹੈ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਹੁਣ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਵੇਖੋ ਇੱਕਦਮ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਫਿਰ ਤੱਪ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸਰਸਵਤੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। 4 ਬਾਹਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਫਸਾ ਕੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੱਲੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਈਏ। ਹੁਣ ਸੰਨਿਆਸੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰ ਆਏ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣੋ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇੰਟ੍ਰਪਰੇਟਰ ਹੈ। ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਵਨਰਾਜ ਹੈ, ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣੋ ਹੋ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣੋਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ, ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭਾਵੇਂ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹੋ, ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਇਸਤਰੀ ਨਾਗਿਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੱਜਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਹੈ ਜੇ ਭੱਜਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ, ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਵੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਇਸਨੇ ਲਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਤਮ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਲਾਈਫ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚੇਤਨ ਫੁੱਲ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਈ - ਭੈਣ ਤਾਂ ਸੀ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਐਲਾਦ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਏ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਨਾ ਬਣੀਏ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਹਨ ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵਾਲੇ। ਉਹ ਪਤਿਤ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ। ਉਹ ਕੋਈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਭਾਈ - ਭੈਣ ਜਦੋਂ ਸਮਝਣ ਤਾਂ

ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਬਣਕੇ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ। ਸੂਦ੍ਰ ਨੂੰ ਲੈ ਆਈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਣ ਲੱਗੀ। ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਪਵੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਹੀ ਸੌ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਅਲਾਉਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਜ਼ਟਿੰਗ ਰੂਮ ਠੀਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਕਰਨ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਉਦੋਂ ਅਲਾਉਡ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲਿਬਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਅਤੇ ਦੁਖਧਾਮ ਇਹ ਵੀ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਢੇਰ ਦੀਆਂ ਢੇਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਭਦਾ ਪਾਰਟ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਜਾਣਗੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਸਿਜਰਾ ਅਤੇ ਰੂਦ੍ਰ ਮਾਲਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਐਬਸੇਂਟ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਲਿਫਟ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੈਡਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਐਬਸੇਂਟ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਸਭ ਮੁਫਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੈ। 100 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਵੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੁਖਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਥੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੈਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੈਗਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਰਹੇਜ਼ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਗੈਡਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਰੋਜ਼ ਜਰੂਰ ਸੁਣਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰਵਾਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਭਵ।
ਮਨਸਾ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ ਨਾ ਹੋਣ। ਸਦਾ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰੂਪ ਮਤਲਬ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ। ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਚਾਈ ਅਤੇ ਮਿਠਾਸ ਹੋਵੇ, ਕਰਮਨਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਨਿਮਰਤਾ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨੰਬਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਗੁਣ ਗਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹਰ ਕਰਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਕਰਤੱਵਿਆ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਤਨ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਈਟ ਬਣੇ, ਦਿਨਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮਹੀਨ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਆਤਮਾ ਤੇ ਸੂਈ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਜੰਕ (ਕੱਟ) ਚੜ੍ਹਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਉਤਰਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਜਦੋਂ ਜੰਕ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਤੱਦ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਖਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਸਕੇ। 2- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੰਕ ਉਤਰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਖਿੱਚਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀਆਂ ਬਰੀਕ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਮੋਟੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਆਇਆ? ਉਹ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਆਦਿ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੀ ਯਾਦ ਆਏਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਲਈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋੜ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਉਹ ਬੜੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸੰਗਮ ਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ, ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ। ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰਾ, ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ, ਰਾਤ ਹੈ ਕਲਯੁਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਾਵਨ ਹਨ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਪਾਵਨ ਸਨ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਛੱਡੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਭੁੱਲ ਕੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਪ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਸੁਨਾਰ, ਡਾਕੂਰ, ਬੈਰਿਸਟਰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਮ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨੈਕਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਅੱਗੇ ਫੀਮੇਲ ਇਤਨਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਪਤੀ ਮਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੰਭਾਲ ਕੈਣ ਕਰੇ? ਇਸਲਈ ਫੀਮੇਲ ਵੀ ਸਭ ਸਿਖਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਧਨ ਆਦਿ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲਾਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖਜਾਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਸਭ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੰਜਰ ਜਮੀਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਤਾਕਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਕਤ ਹੀ ਨਿੱਕਲ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬੀਜ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤਾਕਤ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਰਨੀ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਸਤੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਕ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਉੱਥੋਂ ਦਾ ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੋਂ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਗਪੌੜਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਚੌੜਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੋਈ ਹੱਸਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਰਿਆਲਟੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਭਾਸ਼ਾ, ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫਿਰ ਸਪਰਿਚੁਅਲ ਫਾਦਰ ਨਾ ਆਏ, ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਪਰਿਚੁਅਲ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਜਾਕੇ ਯੋਗ ਆਦਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿਸਨੇ? ਇੰਝ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਪਰਿਚੁਅਲ ਫਾਦਰ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ ਵੀ ਉਹ ਜੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ

ਜਾਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਸੀ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਓਪਨਿੰਗ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹਨ। ਅਵਾਜ਼ ਫੈਲੇਗਾ ਵਾਹ! ਪ੍ਰਾਇਮ ਮਨਿਸਟਰ ਨੇ ਓਪਨਿੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਥੋੜੇ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਓਪਨਿੰਗ ਕੀਤੀ, ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਦਿ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਰ ਵੀ ਭੱਜਣਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਭੱਜੇਗਾ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਹੋਣਗੇ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਸਮਝ ਜਾਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਭੱਜੇ ਆਉਣ। ਇੱਕ ਨੇ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਸੂਈ ਤੇ ਕੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਚੁੰਬਕ ਕਸਿਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇ? ਕੱਟ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਚੁੰਬਕ ਨੂੰ ਫੜ ਸਕੇ। ਸੂਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਤੇ ਵੀ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਤਨਾ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚ ਸਕੇਗੀ। ਸਾਰੀ ਕੱਟ ਉਤਰ ਜਾਏ ਇਹ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਾਂਗੇ ਫਿਰ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਫੁਰਨਾ (ਫਿਕਰ) ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਮੇਪ੍ਰਾਨ ਹਾਂ, ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਓਨਾ ਹੀ ਕੱਟ ਉਤਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਕੱਟ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਵੀ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਹੈ ਨਾ, ਫਿਰ ਉਤਰੇਗੀ ਵੀ ਇੰਝ। ਜਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਾਫ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਟ ਉਤਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਘੱਟ। ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਟ ਉਤਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਤਨਾ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀਆਂ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮੋਟੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਵੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ - ਦਿਨ ਤਰਕੀਬਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ, ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਕਲੇ। ਹਾਲੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ, ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਰਟ ਫੈਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਸੂਈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੱਟ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਜਲਦੀ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਰੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਇਸਲੈੱਸ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਨਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਤਕਰੀਬਨ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਉਠਾਕੇ ਪਰਿਕਰਮਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਰਾਵਨਰਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਰਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਮ ਰਾਜ, ਇਹ ਰਾਵਨ ਰਾਜ, ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਢੇਰ ਦੀਆਂ ਢੇਰ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ। ਡਾਕਟਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਦੀਆਂ ਢੇਰ ਦਵਾਈਆਂ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ। ਢੇਰ ਟੋਪਿਕਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਿਤਾਬ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਭਾਸ਼ਣ ਤੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਪੁਆਇੰਟ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਕਾਲੇ। ਸ਼ਰੂਡ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਝੱਟ ਵੇਖ ਲੈਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇੰਝ-ਇੰਝ ਸਮਝਾਵਾਂਗੇ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੰਝ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਹੋਰਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਗੀਆਂ। ਟੋਪਿਕਸ ਦੀ ਲਿਸਟ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਟੋਪਿਕ ਉਠਾ ਕੇ ਅੰਦਰ ਭਾਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਭ ਪੁਆਇੰਟਸ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ? ਜਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਾਂਗੇ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਹ ਚੰਗਾ ਸਰਜਨ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ। ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਬਿਨਾਂ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿੱਥੋਂ ਤੋਂ 2-4, ਕਿੱਥੋਂ ਤੋਂ 6 -8 ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਕਿਧਰੋਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਨਿਕਲੇ ਕਿਨ੍ਹੇ ਥੋੜੇ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿਸਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਬਜ਼ ਦੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਹੋਣ। ਗੀਤਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇਕ ਗੱਲ ਸਮਝਾਓ - ਭਗਵਾਨ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਘਰ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੰਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਨਮ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਚੋਂ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਤੱਕ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਹਨ, ਇਤਨੇ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸੰਬੰਧ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਟਾਇਮ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਜਲਦੀ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਸੀ ਫਿਰ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਵੱਡਾ ਸੰਨਿਆਸ ਇਸਲਈ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੂਤ ਲਗਾਉਂਦੇ, ਵਾਲ ਉਤਾਰਦੇ, ਭੇਸ ਬਦਲਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਡ੍ਰੈੱਸ ਬਦਲਣ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਫੇਦ ਸਾੜੀ ਨਹੀਂ ਪਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ

ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਟ ਨਿਕਲੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਵਾਪਿਸ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਯੋਗ ਬਲ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਖਾ ਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਮ ਅਗਨੀ ਵਿੱਚ ਸੜ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਰਾ ਬਣੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਨਿਆਰੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਨਾਸਤਿਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਬੋਲੇ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪੜਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਵੇਦ ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨ, ਦਾਨ-ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਜੰਕ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਆਤਮਾ ਜੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋ ਰਜੇ ਸਤੇ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿੱਚਕਾਰ ਗੜਬੜ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗੀ।

ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸੈਂਪਲਿੰਗ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਅਖਬਾਰ ਆਦਿ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਅਖਬਾਰ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਪਾਵੇਗਾ, ਕਦੇ ਖਰਾਬ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸੁਣੀ - ਸੁਣਾਈ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਸ ਨੇ ਜੇ ਸੁਣਾਇਆ ਉਹ ਲਿਖ ਦੇਣਗੇ। ਸੁਣੀ ਸੁਣਾਈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਤ ਆਸੁਰੀ ਮਤ ਜੋ ਗਈ। ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਲਟੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਬਸ ਆਉਣਾ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ ਸੇਵਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਸੂਈ ਤੇ ਜੰਕ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਉਤਾਰਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਣੀਆਂ - ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ।

2. ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਰੱਖ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰਗ (ਇੱਛਾ) ਵੇਖਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸ਼ਰੂਡ (ਤੀਕਸ਼ਨ) ਬੁੱਧੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਦਿ ਅਤੇ ਅਨਾਦਿ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਭਵ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸਵਧਰਮ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਹੈ, ਅਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਪਰਧਰਮ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਲੋਕੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅਤਿ ਸਹਿਜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਆਤਮ ਸਵਰੂਪ ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਅਨਾਦਿ ਸਵਰੂਪ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਿ ਸਵਰੂਪ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੇਲਟੀ ਹੈ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਯੋਗੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਕਹਿਕੇ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇ, ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਬਣੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਹਲਕਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਆਨੇਸਟ ਬਣ ਆਪਣੀ ਕਰਮ ਕਹਾਣੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਲਿਖਕੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਮਾਂ (ਮਾਫ਼ੀ) ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੀ ਸਕਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ। ਇਸ ਬੀਜ ਨਾਲ ਸਭ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਝਾੜ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਝਾੜ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਭ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਬੀਜ ਬੋਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਬੱਚੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਇਹ ਬੀਜ ਬੋਝਾ ਬੰਦ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ ਜਹਾਂ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ! ਹਾਲੇ ਤੇ ਘੱਟ ਹਨ, ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤੇ ਸਭ ਹਨ ਨਾ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਕਿੰਨੀ ਢੇਰ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ। ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਹੱਦ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਿਜਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਰਨੇਮ ਨਾਲ ਸਿਜਰਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਉਹ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਲਿਮਿਟਡ ਪ੍ਰਜਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਨਹੀਂ ਵੀ ਰਚਦੇ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਆਦਮ ਬੀਵੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੋ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਐਡਮ ਈਵ, ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਜੋ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ ਸਭ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ। ਬਰੇਬਰ ਇੱਕ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁਖ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦੁੱਖ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇਵੇਂ ਹੋਏ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ... ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਿਰਫ ਇੱਥੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਮ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਹਮ... ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਖਵਈਆ ਵੀ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹੋ। ਮੁਗਲ ਗਾਰਡਨ ਦਾ ਵੀ ਮਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਨ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਮਾਲੀ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿੰਗ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਗ ਕਵੀਨ ਫਲਾਵਰ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਹੈ ਪਰ ਫਲਾਵਰਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕੰਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਹ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਕੰਡਾ ਲਗਾਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਾਮਿਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਗਤੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਗੰਦੇ - ਗੰਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਹਨ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਦੇ ਚਿੱਤਰ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਸਾਲਟ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਨਾਮ ਹੀ ਖਰਾਬ ਜੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਕੁਝ ਖਰਾਬ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੱਧਾ ਮਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਫਲਾਣੇ ਵਕਤ ਇਹ ਅਸੀਂ ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਬਹੁਤ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਆਨੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮਾਫ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਫ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਬਾਕੀ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੱਗੋਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਦਿਲ ਖਾਂਦੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਅਜਾਮਿਲ ਸੀ। ਇਸ ਜਨਮ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਵਾਮਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਨਾ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਨਰਕ ਦੁਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ

ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੇ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਪੁਜੀਏ ਸੀ ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਫਿਰ ਪੁਜੀਏ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਹ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਰ ਵਕਤ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦੀ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇ ਪਰ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਲੜਾਈ ਦਾ ਵਕਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹੋ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਬਾਬਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇੱਕਦਮ ਝਾੜ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਫਿਰ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਸਮਝਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਹਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਤਾਂ ਦੇਵਤੇ ਹਨ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ ਨਾ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪੌੜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿੱਥੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਸੀ, ਤੱਤਵਮ। ਹੁਣ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਤੱਤਵਮ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਬੇਲੇ ਤਾਂ ਕਹੇ ਵੇਖੋ ਇਹ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀ ਭੂਤ ਅਵਸਥਾ, ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ? ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਕੇ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਤਾਜ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸੈ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ 10 - 20 ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਫੋਟੋ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਧਾਰਨ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਜਿੰਨਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਦਾ ਬੀਜ ਕਿੰਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਦੇ ਝਾੜ ਨਿਕਲ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੋਣਾ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੋਣਾ ਹੈ। ਕਾਮ ਦਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੋਣਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਨੈਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਜਾਦੂ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਨੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤਪੱਸਿਆ ਕੀਤੀ, ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਸਭਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਫਿਰ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤੇ ਜਾਕੇ ਭੇਟਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭੇਟਾ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੈਸਾ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਜੇ ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਆਦਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਤੇ ਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਇਆ ਹੀ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹਨ, ਕਈ ਤਾਂ 2 ਰੁਪਏ ਵੀ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਇੱਟ ਲਗਵਾ ਦੇ। ਕੋਈ ਹਜ਼ਾਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵਨਾ ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਇਕਵਲ (ਇਕੋ ਜਿਹਾ) ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੁਣ ਰਹਿਣ। ਜਿਸਨੇ ਮਕਾਨ ਬਣਵਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਜੇਕਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਸੁਖ ਨਾਲ ਰਹਾਵਾਂਗੇ। ਕਈ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਖਾਤਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਰੇ ਉਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਨਾ। ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਅਜਿਹੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲਾਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਕਰਕੇ 10 - 12 - 20 ਪੋਤਰੇ - ਪੋਤਰਿਆਂ ਹੋਣ। ਅੱਛਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ 200 - 500 ਵੀ ਹੋਣ ਇਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਦੀ ਫੈਮਲੀ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਵੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਫੈਮਲੀ ਕਿੰਨੀ ਬਣੇਗੀ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਫੈਮਲੀ ਕਿੰਨੀ ਹੋ ਗਈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਹੇ

ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤ - ਮਤ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤੇ ਕੰਡੇ ਹੋ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਲੇਜ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਇਹ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਰ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ, ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਇੱਥੇ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਫਿਰ ਸੁਖਸਮਵਤਨਵਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਹੋ, ਡੀ . ਟੀ. ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਸਾਲਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਆਨੇਸਟ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਸ਼ੇ ਦਵਾਰਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਸ਼ਾ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਣ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਦਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਮਰਥੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰਾਯਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਪਲਾਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਮਕਾਨ ਡਿੱਗਣਗੇ, ਫਲੱਡ ਆਏਗੀ, ਅਕਾਲ ਪਏਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਨਿਕਾਲ ਦੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਹਮੇਂ ਉਨ ਰਾਹੋਂ ਪਰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਕਿਨ੍ਹਾ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ? ਗੁਰੂ ਦੀ ਰਾਹ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਗੁਰੂ ਹੈ? ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਹ ਗੁਰੂ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਕਈ ਹਨ। ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ? ਕਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਣਗੇ? ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਢੇਰ ਗੁਰੂ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਝੂਠੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਲਿਬੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਤੇ ਜਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਗਾਈਡ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਗੀਤਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਝਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ। ਡ੍ਰਾਮਾਨੁਸਾਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਗੁਰੂ, ਕਈ ਭਗਤ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ - ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟੀਕਲੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਦਵੇ ਕੌਣ? ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸ ਨੂੰ? ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਗੁਰੂ ਭਗਤੀ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪੂਰਾ। ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਸਿਰੀਅਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਹਿਣਗੇ ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੱਦ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਡੁਬਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂਕਿ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਲ ਜਾਣ। ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡੁੱਬ ਜਾ, ਡੁੱਬ ਜਾ... ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਡੁੱਬ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਫਲੱਡਸ ਹੋਣਗੇ, ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ, ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਮਰਨਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਹਲਾਤ ਆਉਣੇ ਹਨ। ਅਰਥਕਵੇਕ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਖਲਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹਲਾਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੰਬਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਹਿਰ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਥੋੜੀ ਬਾਂਸ ਆਉਣ ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ - ਕੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੌਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਸੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਏਮਿਟੀਜ਼ ਆਏਗੀ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਹਟਾ ਦੇਣਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਵਾਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਾਹ! ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਚਲਨ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇ

ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਦੇ ਹੋ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਆਤਮਾ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਾਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਾਹ! ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਹੀ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ, ਜਿਸਦਾ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾਮ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਲਯ ਹੋ ਗਈ ਫਿਰ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਆਏਗਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਵ ਦਾ ਭਲਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਦੂਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਏ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸੀ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, ਫਿਰ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਰਾਵਨ ਰਾਜ ਹੋਇਆ। ਸੀਤੀ ਉਤਰਦੇ ਰਹੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਗੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੀ ਪਈ ਸੀ ਜੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਸਤਿਕ ਹਨ। ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਕੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ।

ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰ ਜੋ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਥਵਾ ਜੋ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਆਦਿ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁਛੋ ਸਤਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਵਾਲਾ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਮਿਲੇ ਸੀ? ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟੇ, ਵੱਡੇ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਿੱਖਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਣਗੇ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਨਾ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣ ਦੀ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹਾਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਲਈ। ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹ ਸਮਝ ਬੈਠੇ ਸੀ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਈਟਿਅਸ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਣੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਪਰਮਪਿਤਾ, ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰਮ ਅੱਖਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇਤਨਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ, ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖਮਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰ ਹੀ ਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਹਿੰਦੂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਕੇ ਸਿੱਖ ਬਣੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨਾਂ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਫਿਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਵਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਰਮਭੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਜਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਆਦਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਦੂਸਰਾ ਜਨਮ ਲੈ ਵੱਡੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੈਪ ਦੇ ਵੀ ਚਿੰਤਰ ਹਨ।

ਇਸ ਵਕਤ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਖਾਣਗੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਭਰਪੂਰ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਢੇਰ ਪੂਜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਸਭਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਵੀ ਪੂਜਾ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ

ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਕਤ ਬਾਕੀ ਸਭਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਵੇਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਲੀ - ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਰ ਅਜਿਹਾ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਘਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਆਉਣ, ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਢੇਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਵੀ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲੋਕੀ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਰਥ ਥੋੜੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਮਾਲਾ ਫੇਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ, ਜਲਦੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧੀਰਜ ਧਰੋ, ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ - ਇਹ ਖਾਤਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਤਰੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਹੋ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਵੋਗੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਤਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੀ ਪੈਗਾਮ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੈਗੰਬਰ ਮੇਸੰਜਰ ਆਦਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੀੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੂਰੇ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਚਲਨ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣੀ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਹੋਵੇ।

2. ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੂਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ।
ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਦਵਾਰਾ - ਇਹ ਹੀ ਸੂਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਕਲਿਆਣ ਦਾ ਕਰਤਵਿਆ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕੰਮ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਰਹਿਮਦਿਲ, ਸਦਾ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਰਹਾਂਗੇ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ, ਮੈਂ ਪਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਨਿਮਿਤਪਨ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸੂਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਰੋਜ਼ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰ ਧਾਰੀ ਹਾਂ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਜ਼ ਪੇਤਾ ਮੇਲ ਰੱਖੋ। ਚੈਕ ਕਰੋ - ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਕੰਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਉੱਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।
- ਗੀਤ:-** ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਵੇ, ਪੰਡਿਤ ਹੋਵੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਭਗਵਾਨ... ਉਹ ਜਰੂਰ ਮੂਲ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਮੂਲਵਤਨ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ, ਨਿਰਵਾਨ ਧਾਮ, ਸਾਈਲੈਂਸ ਧਾਮ, ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਝੱਟ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿਣ, ਫਾਇਦਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁਦ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਪੜਾ ਛੱਡ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਗਏ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਫੇਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਨਮੁੱਖ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰ ਲੱਗਾ ਕੇ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿੰਨੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਥਾਹ ਸਮਗਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਦਰ - ਦਰ ਭਟਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੱਕਾ ਖਾਣਾ ਸਭ ਛੁੱਟ ਗਿਆ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਪ ਹੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਰਸਤਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਲਣ ਦਾ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਰੋਜ਼ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਉੱਨਤੀ ਹੋਵੇਗੀ - ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਕੰਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਪਲ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣ - ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਸੰਗਮ ਵਿੱਚ। ਕਲਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਵਰਨ ਵਾਲੇ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ, ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਲਈ। ਤਾਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਝ ਇੱਥੇ ਵੀ ਯਗ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਰੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ

ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਸਾਇੰਸ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਅਸਲ ਅਰਥ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਸਮਝ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ, ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ। ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੈ, ਵਿਗਿਆਨ ਵੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੈ। ਰੂਪ ਅਤੇ ਬਸੰਤ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹੈ ਨਾ। ਰੂਪ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨ ਭਵਨ ਨਾਮ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਰਥ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਦੁਖ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਖ ਵੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁਖ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਦੁਖ ਹੀ ਦੁਖ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਦੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਦੇ ਮਰੀਏ ਤਾਂ ਇਸ ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣ। ਕਿੰਨਾ ਗਦਗਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਪਿਆਰ ਦਾ ਨਾਤਾ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਏ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਹ - ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰੀਏ? ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਝਗੜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੱਚਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ, ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੇ ਹੋਇਆ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣੇਗੇ? ਹਾਂ ਬਾਬਾ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਅਰੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਲੱਜਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਤੇ ਹੰਗਾਮਾ ਚਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਈਟ ਰੋਗ, ਚੰਗਾ ਬੁਰਾ ਸੋਚਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ। ਸਵਰਗ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਹਨ, ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਵਗੁਣ ਹਨ। ਹੁਣ ਰਾਮਰਾਜ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰਾਵਨ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਨਾ। ਸਾੜਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕੌਣ? ਅਸੀਂ ਸਭ ਰਾਵਨਰਾਜ ਦੇ ਹਾਂ ਨਾ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅਸੀਂ ਅਸੂਰ ਹੋਏ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸੂਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਇਹ ਅਸੂਰ ਰਾਜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਉਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ। ਪਰ ਇੰਨੀ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਓ, ਜੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਅਜਿਹੇ - ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਗਤ ਮਿਲਣਗੇ। ਨਬਜ਼ ਵੀ ਦੇਖਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਲੋਕ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਝੱਟ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਦੇਹਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਮਲਖਾਂ ਵੈਦ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਏਵਰ ਹੈਲਦੀ, ਵੇਲਦੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹਨ ਸਭ ਰੋਗੀ, ਅਨਹੇਲਦੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਰੋਗ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਏਵਰਹੈਲਦੀ, ਏਵਰਵੇਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਕਦੀ ਧੋਖਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹੋ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਕਦੀ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਨਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਅਹਿੰਸਕ ਦੈਵੀ- ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਧਰਮ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਲੱਗਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਲੜਾਈ ਕਦੀ ਲਗਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਯਗ ਵੀ ਇਹ ਲਾਸ਼ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਕੋਈ ਯਗ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਕਿਚੜਾ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯਗ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਨਿਕਲਣੀ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਸਫਾਈ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਸੂਬੀ ਰਸ ਆਦਿ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਵਾਦ ਫਸਟਕਲਾਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾਵਾਂ। ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੇ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਾਸਤਿਕ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਬਾਪ ਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਾਸਤਿਕ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਸਤਿਕ ਬਣੇ ਹੋ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਵੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ, ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕੇਲੇ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਵਾਂ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ

ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਗਊ ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਮੰਮਾ ਹੈ ਨਾ, ਹਿਊਮਨ ਮਾਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ। ਅਰੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਂ ਤੇ ਸਭ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਣ। ਪਦਵੀ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਮੋਸਟ ਬਿਲਵਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਵਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਇਮਪੇਇਰ ਮਿਲੇ, ਇਹ ਲਾਅ ਨਹੀਂ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਫਿਰ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਉੱਚ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਮਹਾਤਮਾ ਇਹ ਹਨ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਨ ਰਾਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੈ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਮ ਰਾਜ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼੍ਰਮੇਘ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ। ਰੁਦ੍ਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗ ਰੱਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਿਟੀ ਦਾ ਲਿੰਗ ਅਤੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਰ ਫਿਰ ਤੇੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇਵੀਆਂ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜਾ ਕੇ ਖਿਲਾ ਪਿਲਾ ਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰ ਫਿਰ ਡੋਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਦੀ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧੀ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਕਰ ਫਿਰ ਖਲਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰਾ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੇਤਾ ਮੇਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਭੁੱਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਆਪਣਾ ਕੰਨ ਫੜ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਬਾਬਾ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ, ਸਮਾ ਕਰਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਚ ਲਿਖੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅੱਧਾ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਪੇਤਾ ਮੇਲ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਉੱਨਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਰਚਾ ਤੇ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੁੱਝ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣਾ - ਅਣਸੁਣਿਆ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਲਈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਮਾਇੰਡਿਡ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਲਣਗੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਰੂਰ ਫਾਇਦਾ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨੇ ਰਾਈਟ - ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇ, ਕਦੀ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਵੇ।

2. ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣੀ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥੱਕ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਭਵ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਕਦੀ ਥਕਾਵਟ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਅਥੱਕ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਇਸੇ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਘਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੁਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਦਾ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਹੋਣਗੇ। ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣਗੇ, ਕੋਈ ਬੇਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਵ ਕੰਮਪਲੇਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੰਮਪਲੀਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਹੋਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਬੇਵਫਾ ਬਣਨਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਇਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਉਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, - ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਇਦਾ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਣ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਜੀਯ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਉੱਤਰ:- ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜੀਯ ਕਹਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਪੂਜੀਆ, ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਹੋ ਜੋ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ... ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰੂਹ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਕਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਕਲਪ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ - ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ, ਬਾਪ ਆਪ ਕਦੀ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਗਤੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਇਹ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ 12 ਮਹੀਨੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾਪਸ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਰੋਜ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਈ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੇ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਕਦੀ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਾਰ੍ਹੂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਿਰਨਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਹੈ ਦੇਵਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ਤਰੀਏ। ਸ਼ਤਰੀਏ ਕੋਈ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਤਰੀਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਤਰੀਏ ਆਟੋਮੈਟੀਕਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਸ਼ਤਰੀਏ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨੋਂ ਧਰਮ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਰਮਧਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਜੋ ਹੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛਠੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਲੇਖਰਾਜ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਛੋਟੇਪਨ ਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਜੱਦਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਇਹ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ? ਉਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਜੀਯ ਇੱਕ ਵੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜੀਯ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪੂਜੀਯ ਉਹ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇੱਕ ਨੂੰ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਨਾਮ ਜਰੂਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਬਗੈਰ ਪਾਰੂ ਕਿਵੇਂ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਬਣਾਂਗੇ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪੂਜਾਂਗੇ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਹੀ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕਦੋਂ ਆਉਣਗੇ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਈ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਦੀ, ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਨਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਓਗੇ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ 25 ਪਰਸੈਂਟ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਗ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਬਣਾਂਗੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ। ਆਤਮਾ ਸੂਕਸ਼ਮ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਸਮਝ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸੂਰਜਾਂ ਤੋਂ ਤੇਜੇਮਯ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਤੇਜੇਮਯ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਨੋਉਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਨਗੇ, ਵੇਖਣਗੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਨਾ ਬੈਠੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹੀ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹੋਰ ਸਭ ਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਨਾਮ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੈ ਬਿੰਦੀ, ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਣ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਅਵਿਅਕਤ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਖਾਨ - ਪਾਨ ਵੀ ਰਾਯਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਲਣ ਬੜੀ ਰਾਯਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤੇ ਖੁਦ ਪੂਜੀਯ ਹੈ, ਇਹ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਪੂਜੀਯ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਹਾਂ - ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਜਰੂਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਮਨ ਕਰਨਾ, ਇਸਨੂੰ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਹੈ, ਸਭ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੱਡੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਮਨ ਥੋੜੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੰਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਨਾਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਕਿਵੇਂ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਬਣ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਭਗਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਸ ਜਿੱਥੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਅਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਵੱਖ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੱਖ... ਸਭ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਦਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਸੇ ਬੇਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਸਭ ਚਿੱਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਹਨੂਮਾਨ ਆਦਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਕਈ ਚਿੱਤਰ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਵੀ ਆਦਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। 6 - 8 ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲੀ ਦੇਵੀਆਂ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੈ ਕੈਣ, ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੀ ਐਲਾਦ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਪ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਧਾਰਨ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਨਾਮ ਵੀ ਲਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸੀਤਾ ਦੇਵੀ, ਫਲਾਣੀ ਦੇਵੀ। ਰਾਮ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਫਲਾਣੀ ਦੇਵੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ, ਉਹ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਓ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਵੀ ਬਾਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਉਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ

ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਕੇ ਅਮਰ ਬਣਾਓ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਓ। ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਬਾ ਹੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਿੱਤਰ, ਸੰਬੰਧੀ, ਭਰਾ ਆਦਿ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਖੁਦ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਖਾਨ - ਪਾਨ, ਚਲਣ ਸਭ ਰਾਯਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਰਿਗਾਰ੍ਧ ਜਰੂਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ।
ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯੂਜ਼ ਕਰ ਨਿਰੰਤਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਕਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਈ ਭਗਤ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਜੜ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਖਜਾਨੇ ਮਿਲੇ ਹਨ ਪਰ ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯੂਜ਼ ਕਰੋ। ਚਾਬੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ ਮਤਲਬ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਦੀਪਕ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਕੁਲ ਦੀਪਕ ਹਨ।

ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਤਿਯਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ

ਅੱਜ ਸੱਤ ਬਾਪ, ਸੱਤ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਸਤਿਅਤਾ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੱਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਦੇ ਅਰਥ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਸੱਤਿਆ। ਦੂਜਾ - ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਦੋਵੇਂ ਅਰਥ ਨਾਲ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਤ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਈ ਹਨ ਪਰ ਸੱਤ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ। ਸੱਤ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਸੱਤ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ...। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਤਿਯਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦਰਮ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਸੱਤ - ਚਿਤ - ਅਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ - ਚਿਤ - ਅਨੰਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ‘ਸੱਤ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਮੈਂ ਸੱਚਾ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ। ਸੱਤ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਸੱਤ ਦੀ ਨਾਂਵ ਡੋਲੇਗੀ ਪਰ ਡੁੱਬੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਸੱਤ ਤਾਂ ਬਿਠੇ ਨੱਚ। ਸੱਚਾ ਮਤਲਬ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੱਚਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕਦੇ ਮੁਰਝਾਏਗਾ ਨਹੀਂ, ਉਲਝੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਘਬਰਾਏਗਾ ਨਹੀਂ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਵਾਲਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦਾ ਰਹੇ ਗਾ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਘਬਰਾਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਮਾਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੱਤ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਸਮਾਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਲਗਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਸੰਗੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੱਤ ਨਾਮ ਸੰਗ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੱਤ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਸੱਤ ਸੱਤਿਆ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਵਿਧੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਿਅਤਾ ਕਦੀ ਹਿਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਚਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਤਿਯੁਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਖੁਦ ਵੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ, ਸੱਤ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਸੱਤ ਬਾਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਕਿੰਨੀ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਸੱਚਾਈ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਝੂਠ ਖੰਡ ਹੈ, ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਮਤਲਬ ਸਭ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਜਯੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਡਰਤਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਭੈ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਸੱਤ ਗਿਆਨ, ਸੱਤ ਬਾਪ, ਸੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਸੱਤ ਯਾਦ, ਸੱਤ ਗੁਣ, ਸੱਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ੍ਵੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਤਨੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਅਰਥ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਉੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਹ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਿਖ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਝੁਕਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਉੰਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸਨੇਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਨਿਰ-ਹੰਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਿਰ-ਹੰਕਾਰੀ ਵੀ ਹੋਣ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵਰੂਪ।

ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਝੂਠ ਖੰਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਕਾਰ ਸਵਰੂਪ ਵੇਖਿਆ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਕਦੀ ਵੀ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਹਨ! ਪਰ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਹੈ, ਨਿਰ-ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਹੈ ਨਾ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ‘ਐਗਜ਼ਾਮਪਲ’ ਹੈ, ਸੈਮਪਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਸੂਰਤ ਤੋਂ, ਹਰ ਚਲਣ ਤੋਂ ਚਲਦਾ - ਫਿਰਦਾ ਅਥਾਰਿਟੀ ਸਵਰੂਪ ਵੇਖਿਆ, ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ - ਦੋਵੇਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਸਨੇਹ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂ ਹੁਣ ਵੀ

ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਪਰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵੀ ਵਿਖਾਏਗਾ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਵਿਖਾਵੇਗਾ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਅਤੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵੀ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ। ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੈਲੇਂਸ ਨੂੰ ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਕਰੋ।

ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਰਨੀ ਵੀ ਹੁਣ ਕਾਫੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਸਾਧਨਾਂ ਤੇ ਆਏ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੇ 5 ਵਰ੍ਹੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਭ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਲਾਸ਼ੂ ਸੋ ਫਾਸਟ ਸੋ ਫਾਸਟ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਾਸਟ ਸੋ ਫਾਸਟ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਨਿਰਭੈ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਰੂਰ। ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਅਥਾਰਿਟੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ਼ ਹੈ। 50 ਵਰ੍ਹੇ ਤਾਂ ਮਰਜ਼ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਆਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਕੰਫਯੂਜ਼ ਕਰ ਦੇ। ਇਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਰਨੀ, ਨਬਜ਼, ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਭ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੇਖੋ, ਨਬਜ਼ ਵੇਖੋ, ਧਰਨੀ ਬਣਾਓ ਪਰ ਅੰਦਰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਨਿਰਡਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇ। ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਇਹ ਡਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਿਰਭੈ ਬਣ ਧਰਨੀ ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਹੈ, ਕਈ ਲੋਕ ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਪਰ ਬੇਸਮਝ ਨੂੰ ਹੀ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਵੇਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ - ਇਹ ਲਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੋ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਠੀਕ ਸੀ। ਕਰਨਾ ਹੀ ਸੀ, ਜਰੂਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣੀ ਸੀ। ਪਰ ਕੱਦ ਤੱਕ ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ? ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਦਵਾਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਹਿਲੇ ਹਲਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤਾਕਤ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਹਲਕੀ ਤੇ ਹੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਚੱਲੇ ਇਹ - ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਪਾਵਰ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰਖਣ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਸੱਤ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੀ ਵਿਤੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਧਰਨੀ ਬਣੇਗੀ। ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਦ ਸੇਵਾ ਕਰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਘੱਟ - ਤੋਂ - ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਰੂਰ ਪਤਾ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਨੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਧਰਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕਲਰਾਨੀ ਧਰਨੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਸ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਸ ਧਰਨੀ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਰਮ ਧਰਨੀ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਬੀਜ ਪਾਉਣਗੇ, ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਸਹਿਜ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਡਰੇ ਨਹੀਂ, ਨਿਰਭੈ ਜਰੂਰ ਬਣੇ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਦਵੇ, ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਲਾਹਣਾ ਦੇਣ ਕਿ ਇਵੇਂ ਦੀ ਧਰਨੀ ਤੇ ਵੀ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮ - ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ? ਪਰਮਾਤਮ - ਭੂਮੀ ਤੇ ਆਕੇ ਪਰਮ - ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਣ। ਲਕਸ਼ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੀ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਵੀ ਨਵਾਂ ਫੈਸ਼ਨ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਆਰਟ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੀ! ਅੱਜਕਲ ਦਾ ਆਰਟ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਲਕੀਰਾਂ ਲੱਗਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਮਾਡਰਨ ਆਰਟ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਨਵ ਦੀ ਪਸੰਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਖੁਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਵੀਨਤਾ, ਸੱਚਾਈ, ਮਹਾਨਤਾ - ਇਸ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਜਰੂਰ ਰੱਖੋ। ਫਿਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੇਖ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ ਜਰੂਰ ਰੱਖੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਸਵਰੂਪ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਸ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਪਲਾਨ ਹੁਣ ਘੱਟ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਏਗਾ ਜੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਇਹ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਚੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਧਰਨੀ ਚੰਗੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣਾ - ਪਹਿਲਾ ਜਰੂਰੀ ਕੰਮ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਲਗਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਆਫ਼ਰੀਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ ਜੱਦ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਦੇ ਸੀ! ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੀੜੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਣ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਏਗਾ। ਨਹੀਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਨਤਾ ਦੇ ਮਹਾਨਤਾ

ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਇਨਵੇਂਟ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਵੇਂਟਰ ਆਪ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹੋ ਨਾ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਣਗੇ, ਉਦੋਂ ਪਲਾਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਬਣ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਹੀ ਇਸਲਈ ਨਵੀਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋ। ਜੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੂੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਆਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇੰਟ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ੀਕਲ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਮਨੋਮਯ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ... ਕਿੰਨੀਆਂ ਅਥਾਰਿਟੀਜ਼ ਹਨ! ਤਾਂ ਅਥਾਰਿਟੀ ਅਤੇ ਸਨੇਹ - ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਇੰਨੀ ਟ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹੇਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨਬਜ਼ ਵੇਖ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਧਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ, ਸਿਰਫ ਸੰਪਰਕ ਤੱਕ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦਵੇ। ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਾਓ - ਇਹ ਹੈ ਲਾਸ਼ੂ ਸਟੇਜ। ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਸਮਰਪਣ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ 'ਜੇ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ' ਉਹ ਹੀ ਸੱਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਨਹੀਂ ਉਠਦੇ। ਜੇ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦਾ, ਉਹ ਹੀ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਰਪਣ ਬੁੱਧੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ ਇਹ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਮਰਪਣ ਬੁੱਧੀ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਮਾਇਕ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਾਇਕ ਕੀ ਅਵਾਜ਼ ਕਰੇਗਾ? ਸਿਰਫ ਚੰਗਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਲਿਆਏਗਾ - ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਹੋਵੇ, ਤੱਦ ਤਾਂ ਕੁੰਭਕਰਨ ਜਾਗਣਗੇ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅੱਖ ਖੋਲਦੇ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਫਿਰ ਨੀਂਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਬਾਲਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਗਏ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਵਿੱਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਜਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆਓ, ਪਰ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਓ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ - ਕਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕਰੋ ਜੇ ਕਨਫਯੂਜ਼ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਹੋ ਜਾਣ। ਨਵੀਨਤਾ ਵੀ ਲੱਗੇ, ਉਲਝਣ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨ। ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਲੱਗੇ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਰਹੀ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਟ੍ਰਿਧੀ ਰਹੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਧਰਨੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੀਜ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਅੰਦਰ ਧਰਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇ, ਫਲ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ - ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਸਮਝਾ? ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ - ਨਵਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਲਕਸ਼ ਬੀਜ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਜਾਕੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਨਾ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। 'ਆਖ਼ਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਏ' ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲੇ। ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਮਿਲਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਮਿਲਕੇ ਇੱਕ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜਦੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਵੇ, ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਝੰਡੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੇ ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਣਗੇ। ਸਭ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲੇਗਾ- 'ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ' ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਮਨਾਈ। ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਹੋਲਡਨ ਏਜ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਅਤੇ ਕਲ੍ਹ ਦੀ ਖੇਡ। ਅੱਜ ਹਨ੍ਹੇਰਾ, ਕਲ ਗੋਲਡਨ ਮਾਰਨਿੰਗ। ਇਹ ਹੈ ਲਾਸ਼ੂ ਪਰਦਾ। ਸਮਝਾ?

ਬਾਕੀ ਜੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਉਹ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਧਰਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਮਧੁਬਨ ਧਰਨੀ ਤੇ ਛਾਪ ਜਰੂਰ ਲਗਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਪਾਸਪੋਰਟ ਤੇ ਵੀ ਸਟੈਂਪ ਲਗਵਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਟੈਂਪ ਇੱਥੇ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੇਗੀ।

ਇਹ ਸਭ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਸਰੈਂਡਰ (ਸਮਰਪਿਤ) ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਰੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ। ਸਰੈਂਡਰ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ/ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਦੇਸ਼ ਭਾਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ - ਕੁਮਾਰੀ ਜਾਂ ਬੰਧ - ਕੁਮਾਰੀ ਬਣਕੇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬੀ. ਕੇ. ਬਣਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਰੈਂਡਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਰਜੀਵਾ ਬਣ ਗਏ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਗਏ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ - ' ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ', ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਤੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਏ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਜਿਸਨੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ - 'ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ' ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਦਿਲ ਦਾ ਸੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਦਾ ਸਬੂਲ ਸੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਦਿਲ ਦਾ ਹੈ। ਸਰੈਂਡਰ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ

ਅੰਡਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਸਰੈਂਡਰ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਫੋਟੋ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਤਾਂ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰਮਾਤਮ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਘੱਟ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਥੂਲ ਫੋਟੋ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਫੋਟੋ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਅੱਛਾ!

ਸ੍ਰਵ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਵ ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਬਲੈਸਿੰਗ (ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ) ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਵ ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਰਚਤਾ ਸੱਤ ਬਾਪ, ਸੱਤ ਸਿੱਖਿਅਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨ ਦੇ ਮੈਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ
ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਫ੍ਰੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਸਮਾਂ ਬੱਚ ਗਿਆ ਸੀ ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਮਨ ਦਾ ਮੈਨ ਰੱਖੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਆਉਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਉਵੇਂ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਆਵੇ - ਇਹ ਹੈ ਮਨ ਦਾ ਮੈਨ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਬੱਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਨ ਦੇ ਮੈਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਨਿਕਲੇਗੀ ਜੋ ਸਾਧਨ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਇਸ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦਵਾਰਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਖੁਦ ਸਮਰਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੂਚਨਾ:- ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਐਤਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਤਪੱਸਵੀ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵੱਜੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ, ਭ੍ਰੂਰੁਟੀ ਦੇ ਮੱਧ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਬਾਂਇੰਡ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਦੀ ਹੇਲੀ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨਸਾ ਨਾਲ ਵੀ ਹੇਲੀ (ਪਵਿੱਤਰ) ਬਣਨਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਦੀ ਹੇਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਦੀ ਹੇਲੀ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੇਲੀਏਸਟ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖ਼ਰਾਬ ਖ਼ਿਆਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:-** ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ? ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਹੈ ਪਤਿਤ। ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂਗੇ ਜਦ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਮਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਕਰਨਾ ਮਾਨਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਮਰਕੇ ਦੂਸਰੇ ਕੋਲ ਜੀਣਾ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਬੱਚਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡੇਗਾ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਮਰ ਕੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਦੀ ਹੇਲੀ ਕੌਣ ਹੈ? (ਬਾਪ) ਅਤੇ ਹੇਲੀ ਕੌਣ ਹੈ? (ਸੰਨਿਆਸੀ) ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਹੇਲੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਹੇਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਨਮ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਦੀ ਹੇਲੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ ਬਾਪ। ਉਹ ਲੋਕ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਹੇਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਨਿਆਸ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ। ਉਹ ਹੇਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਰਜੇ ਵਿੱਚ। ਫਰਕ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ ਰਜੇ, ਕਿੱਥੇ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਲੀਏਸਟ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਓਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਨਾਲੇਜ਼, ਓਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਲਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ? ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਤੂਫਾਨ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁੱਧ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਅਜਿਹੇ ਖ਼ਰਾਬ ਖ਼ਿਆਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨ - ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਦੀ ਹੇਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ

ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਗੁਣ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕਦਮ ਥੱਲੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਥਾਨ ਤੇ ਪਤਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਕਹਾਉਣਗੇ। ਹੋਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਬਣਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਬਦਬੂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਦਬੂ ਦੋਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਇੰਝ ਦਾ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਖਾਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀਗੁਣਾ ਨਾਲ ਭਰਭੂਰ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਅਬਜੇਕ੍ਵ ਤਾਂ ਦੇਖੋ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ!

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ! ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਲਾਇਕ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਗੁਲਗੁਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਭਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਏ? ਤੁਸੀਂ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ! ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਗੁਰੂ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ - ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ। ਬਾਕੀ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਰਾਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਜੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ। ਫਿਰ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੁਹਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਓਸਨ ਆਫ਼ ਨਾਲੇਜ਼। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਮਸਤੇ ਬੱਚਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਸਭ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਣਗੇ ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਇਤਨੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਪਦਵੀ ਜਿੰਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੋ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਕੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਰਥ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਮੈਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਦਾ ਚਰਚ ਹੈ। ਉਸ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਸਭ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਪਤਿਤ ਅਨਹੋਲੀ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੋਲੀ ਚਰਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਪੈਰ ਵੀ ਰੱਖ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਈਦੇ ਕੱਢੇ ਜਾਣ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਨਾ ਆਕੇ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਏ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਫੀਸਰਜ਼ ਆਦਿ ਨਾਲ ਕੰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਿਠਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਵੀ ਗ਼ਮ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਾਵੋਗੇ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਰਜੇਗੁਣ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੋ। ਕਦੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚਲਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹੀ ਚਲਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ

ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਰਾ ਵੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਚਲਨ ਤੋਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕੀ ਬਣਨਗੇ? ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਚਲਨ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲਟੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਕੌਣ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਾਪਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰਹੇ। ਹਾਲੇ ਅਜੁਨ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਮਕਾਨ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਮਾਰਤ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਿਲਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਅਨਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਅਨਹੋਲੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਕਿੰਨੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਜਿਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਪਦਵੀ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂਗੇ ਤੇ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਨਹੀਂ, ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਾਲੇ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਮਰਤਬੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੁਆਇੰਟਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਭੇਟ (ਤੁਲਨਾ) ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਹੋਲੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਤੇ ਜਨਮ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਰਾਵਨ ਰਾਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਸੁਖਧਾਮ ਕੋਈ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਗਪੌੜਾ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗ ਗਿਆ, ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਕਾਰੀ, ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਫਖੂਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ, ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ। ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧੀਰਜ ਵੀ ਧਰਨਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਈਏ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਪੂਰਾ ਲਾਇਕ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਨਾਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇ ਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ- ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਚਲਨ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖਾਣ - ਪੀਣ ਚਲਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚਲਪ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਮਝਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਮਹਿਮਾ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਕਾਇਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਭ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਜੋ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਅੰਦਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਜੇ ਟਾਈਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਬੂ ਰੋਡ ਤੱਕ ਲਾਈਨ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲੋ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਦਮ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਵੀ ਕਾਇਦੇਸਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇ। ਪੂਰਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਬਦਬੂ ਕੱਢ ਦੇਣੀ ਹੈ।

2. ਚਲਨ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਹੇਲੀਐਸਟ ਆਫ਼ ਹੇਲੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਜਿਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਕੇ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਭਵ:

ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸੰਗਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰੋ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ, ਸਥੂਲ ਧਨ ਰੂਪੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਕੇ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਥੂਲ ਧਨ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਸਮੂਪਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ ਇੱਕ ਰਤਨ ਸਮਾਨ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ ਤਾਂ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੱਥੇ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਭ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਕਿਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਕਿਹੜੀ ਰਾਏ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਏਕੁਰੇਟ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਛੱਡਣ ਦੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਵਧਰ੍ਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੂਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਪ ਜਾਂ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜਰੂਰ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਮਾਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੈ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ। ਸੋ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਅੱਛਾ, ਸਮਝੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੀ। ਉਹ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚਕ੍ਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੀਰਾ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਡਾਂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਬੈਕੁੰਠ ਤਾਂ ਸੀ ਨਹੀਂ। 5 - 6 ਹੀ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੈਕੁੰਠ ਸੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਇੱਕਦਮ ਭਗਤੀਮਯ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਦੀਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਭਗਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮੰਦਿਰ ਹਨ। ਸਿਵ ਦਾ ਲਿੰਗ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਛੋਟਾ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਸਾਈਜ਼ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਬੱਚੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਰਾਈਟ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਆਯੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਬੱਚਿਓ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਇਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤਕਾਲ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਖ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ, ਜੇ ਹੀ ਫਿਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਈ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣ। ਇਹ ਟੀਚਰ ਸਰਵੈਟ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਹੁੱਜਤ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਆਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨਰਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਲੇਜ ਅਥਵਾ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ। ਬੱਚੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ ਕੀ? ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਥਾ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਨੂੰ ਕਥਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ। ਬੱਚੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਹੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਨੀਚ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਦੇਵਤਾ ਸਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਪਰ ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਸ੍ਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵਤਾ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਹਠਯੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ। ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਨਿਕਲੇ, ਫਿਰ ਆਕੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਟੀਆ ਤੇ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਕਾਂਤ ਦੇ ਲਈ ਕੁਟੀਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾਕਿ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਵੀ ਕੁਟੀਆ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੁਟੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸੁਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੇ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਕੂਰੇਟ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਛੱਡੋ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਰਫ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਨੇਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ ਜਾਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਧੱਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਭਗਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਜੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਧਰੇ ਵੀ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ, ਚਿੱਤਰ ਨਾ ਰੱਖੋ, ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ 7 ਰੋਜ਼। ਫਿਰ ਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵੀ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੂੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਰਲੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਚਿੱਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼

ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਪਤਿਤ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਨੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਦੇਨੋਂ ਹੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ, ਫਿਰ ਦੇਨੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ? ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਮ ਲਿੱਤਾ? ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ, ਪੂਜਯ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ - ਕਿਹੜਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ? ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਮਿਲਿਆ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ, ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਗੋਇਆ ਨਾਸਤਿਕ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਨਾਸਤਿਕ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਦੁਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ। ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਸੁਖ ਹੋਣਗੇ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਪੁਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹਨ। ਸਭ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹਨ ਅੱਖਾਂ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਸਿਵਿਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੁਰ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਇੱਕਦਮ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਤ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਲਿਖੇ ਇਸ ਤੋਂ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਤ੍ਰੇਤਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਅੱਧਾਕਲਪ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਅੱਧਾਕਲਪ - ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ, ਫਿਰ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੈ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਠਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਮਯੂਜਿਯਮ ਆਦਿ ਖੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤਰਣ ਵੰਡਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਗਾਡਲੀ ਬਰਥ ਰਾਈਟ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਕਈ ਮੱਤਾਂ, ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮਤ - ਮਤਾਂਤਰ ਕਿੰਨੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਦਵੈਤ ਮਤ। ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਟਾਲ - ਟਾਲੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ ਫੈਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਤ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਕੰਗਾਲ ਬਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਮੌਤ ਹੀ ਮੌਤ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪੂਰੀ ਏਜ਼ ਲਾਈਫ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਓਰਿਟੀ, ਪੀਸ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਪਰਟੀ ਸੀ। 150 ਵਰ੍ਹੇ ਐਵਰੇਜ ਉਮਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਉਮਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰ ਹੋ ਫਿਰ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਮਤਲਬ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣੋਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

2. ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਸਰਵ ਅਲੋਕਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:

ਜੇ ਬੱਚੇ ਅਲੋਕਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਉਹ ਅਤਿੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਜੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਝੂਲਾ ਅਤਿੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁਖ ਦਾ ਝੂਲਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਝੂਲਦੇ ਰਹੋ। ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ। ਜੇ ਝੂਲੇ ਤੋਂ ਉਤਰਕੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੈਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਸਵੱਛ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੇ, ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ।

ਸਲੋਗਨ:- "ਮੈਂ ਤਿਆਗੀ ਹਾਂ" ਇਸ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੀ ਸੱਚਾ ਤਿਆਗ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਪਿੰਡ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਰਹਿਣ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵੀ ਰਿਸਪੈਂਨਸੀਬਲ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਭ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਨਹੀਂ ਚਲਾਓ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮੱਤ ਸਮਝ ਕੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ ਤੇ ਬਹੁਤ ਉੱਨਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਲੋਕ ਅਸੀਰਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਾ ਵੀ ਟਾਇਮ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਲੋਗ - ਲੋਗ ਵੀ ਕਿੰਨਾ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੂਰੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚੇ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਅਲੱਗ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਸਭ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ....ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਰਹਿਣ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ ਤਾਂ 100 -125 ਮੰਜਿਲ ਦੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਜਲਵਾ ਇੰਝ ਹੈ ਜੇ ਕਹੋ ਕਿ ਸਵਰਗ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਜਲਵਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਪਿੰਡ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਰਕ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਵੀ ਰੇਰਵ ਨਰਕ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ। ਵਾਇਸਲੈਸ ਵਰਲਡ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਇਸਲੈਸ ਵਰਲਡ, ਨਰਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੀਆਂ ਵੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ! ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਲੜਾਈ - ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬੰਬਜ਼ ਆਦਿ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣ। ਪਰ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ, ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ? ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗੁਪਤ ਵਾਰਿਯਰਸ। ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੜਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋਣੇ ਨਾ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਤਰਕੀਬਾਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭੈਣ, ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ-ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹਨ, ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਰਡ ਤੇ

ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਿਖਣ ਨਾਲ਼ ਏਨਾ ਜ਼ਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੇਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰੈਕਟ ਅੱਖਰ ਲਿੱਖ ਸੁਧਾਰਨਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੱਖਰ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਤੇ ਫੀਮੇਲ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਖੁਟ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਮੇਲ ਦਾ ਨਾਮ ਫੀਮੇਲ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਨਾਮ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਉਣ? ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ? ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਲਟਾ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਸੁਲਟਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਿਸਪਾਂਸੀਬਲ ਉਹ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ਼ ਕੁੱਝ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵੀ ਰਿਸਪਾਂਸੀਬਲ ਉਹ ਹੋਣ ਨਾਲ਼, ਉਹ ਸਭ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਨਤੀ ਬਹੁਤ ਹੋਏਗੀ। ਪਰ ਮੁਸ਼ਿਕਲ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫਿਰ, ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ, ਸਮਝਾਉਣ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਰਿਚਊਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਚਿੰਤਨ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਲਿਖੀਏ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣ। ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਧੇ ਅੱਖਰ ਲਿਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਵੋ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਾ ਪਵੇ। ਬੇਲੇ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੀ - ਕੀ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋ। ਬੇਲੇ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁੱਛੋ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਫਾਗੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਥੋਂ ਤੋਂ ਕਿੱਥੇ ਮਾਇਆ ਵੱਲ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸਭਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸੋ - ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪਤਿਤ। ਹੁਣ ਜਾਂ ਤੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ? ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਦੋੜੀ ਪਹਿਨ ਹੱਥ ਲਗਾਕੇ ਆਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਰਹੋ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਇੱਥੇ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਵੀ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਾਇਦੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ? ਪਰ ਬੱਚੇ ਰੱਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੱਚੇ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮਾਲਾ ਵੀ ਘੱਟ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। 8 ਵੱਡੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣਗੇ ਫਿਰ 8 ਪਲੱਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਲੱਸ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਜਾਣਗੇ? ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਰਾਣੀ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਫਰਕ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੈ। ਬਸ ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤਿਕ - ਤਿਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੱਤਾ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਗਵਾਇਆ, 84 ਜਨਮ ਲਏ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਅਲਫ਼ ਨਾ ਸਮਝ ਬੇ ਤੇ ਕੀਤੀ ਤਿਕ-ਤਿਕ ਕਰਨ ਨਾਲ਼ ਖੁਦ ਵੀ ਮੁੰਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੰਗ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ਼ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ਼ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਕੀ ਜਾਨਣ ਦਾ ਕੁਝ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਸਲਈ 7 ਰੇਜ਼ ਰੱਖੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 7 ਰੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨਗੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾਈ ਕਰਨਗੇ ਕੀ? ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਚਾਰੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ - ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਕਿੰਨੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ - ਦੇ ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ! ਕੀ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ - ਦੇ ਘੰਟੇ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੱਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਬਾਰ-ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸੱਚ - ਸੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚਲਾਕੀ ਚੱਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਤਾਂ ਉੱਡਣ ਲੱਗ ਪੈਣ। ਬਾਬਾ ਬਸ ਅਸੀਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਮ ਦੇਵੇਗੇ ਉਤਨਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਅਰੇ, ਬੰਧਨ ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈ, ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਤਰਕੀਬ ਨਾਲ ਕੱਟਣਾ ਹੈ। ਤਰਕੀਬਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਸਮਝੋ ਕਲ ਮਰ ਪੈਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਕੌਣ ਸੰਭਾਲੇਗਾ? ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਨਿਕਲ ਪੈਣਗੇ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੂਸਰੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੇ ਸ਼ਾਦੀ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੈਸਾ ਦੇਕੇ ਬੋਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਰਜੀਵਾ ਜਨਮ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰ ਗਏ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਸੰਭਾਲੇਗਾ? ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਨਰਸ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇ। ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਸ਼ੌਕ ਵਾਲੇ ਆਪੇ ਹੀ ਭੱਜਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰ ਗਏ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਕਰੋ। ਸਭਨੂੰ ਪੈਰਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ- ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ, ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਣ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਸਭਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਜਦੋਂ ਅਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਪ੍ਰੀਸੈਪਟਰ ਪਿਛਾੜੀ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਕਿਵੇਂ ਖੇਲ੍ਹ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਤ ਤੇ ਆਕੇ ਲਕਸ਼ ਲੈਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਆਕੇ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਜੋ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਨ, ਉਹ ਬੇਗਰ ਬਣਨਗੇ। ਵੰਡਰ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਲ੍ਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਵੀ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਪੜ੍ਹਕੇ ਪਾਸ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਦੈਵੀ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ। ਹਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੰਕ ਉਤਰ ਜਾਵੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਬਹੁਤ ਆਮਦਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਹੈਲਥ - ਵੈਲਥ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਵੈਲਥ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੁੱਤਰ - ਪੋਤਰੇ ਖਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾਂ ਜਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਭ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਤਨੇ ਲੱਖਪਤੀ ਹਨ, ਪੈਸਾ ਕੰਮ ਆਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਲੈਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਫਿਰ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੰਧਨ ਕੱਟਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਰੱਚਣੀ ਹੈ, ਜਿਗਰੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਸਭਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਖੇਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਬੇਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਨਿਰਭਾਓ ਅਥਾਰਿਟੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ: ਸੱਚਾਈ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਭਾਓ ਅਤੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਕੇ ਬੋਲੇ, ਸੰਕੇਚ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਕਈਆਂ ਮੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਹੁਣ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਇੱਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਅਸਲ ਹੈ.. ਤਾਂ ਵਿਜੇ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਗੋਡ ਇਜ਼ ਵਨ। ਇਹ ਹੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਖਿਲੋਣਾ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਚੇਤਨ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਿਰਭਾਓ ਬਣ ਜਾਓਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡ ਖੇਲਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਾਮ ਦੇਵਾਂਗੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਠਪੁਤਲੀ। ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਦਾ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਠਪੁਤਲੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਖੇਲਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਚਾਬੀ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਜਲ ਉੱਠੀ ਸਮਾ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਲਨ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਮੱਤ ਦੇਣ। ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਮੱਤ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਮੱਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਏ।... ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਈ ਹੈ - ਇਕਓਂਕਾਰ..ਕਰਤਾਪੁਰਖ, ਨਿਰਭਓ...ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨਿਰਭਓ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੈਅ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਰਭੈ ਬਣੋ। ਭੈਅ ਫਿਰ ਕਿਸ ਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਭੈਅ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿਸਦੀ ਹੈ? ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਮੇਲਾ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਬੱਚੇ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੱਕੀ - ਪੱਕੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਖਿਡੌਣੇ ਨੂੰ ਚਾਬੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਖਿਡੌਣੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਚੇਤਨ ਖਿਡੌਣੇ। ਖਿਡੌਣੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਚੇਤਨ ਚਾਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਅਮਰ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਪੱਕੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਚਾਬੀ ਬਗ਼ੈਰ ਸ਼ਰੀਰ ਚੱਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਬੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇਸ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਚਾਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਚੇਤਨ ਖਿਡੌਣੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਚੇਤਨ ਆਤਮਾ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਚਾਬੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚਾਬੀ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ ਮਤਲਬ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਟਰ ਵਿੱਚ ਪੈਟ੍ਰੋਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਫਿਰ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੈਟ੍ਰੋਲ ਕਿਵੇਂ ਭਰੇਗਾ! ਬੈਟਰੀ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੈਟਰੀ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਈਟ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਬੈਟਰੀ ਭਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨੀ ਪਾਵਰ ਭਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ ਬੈਟਰੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਚਾਬੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਭਰਨ। ਪਾਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ

ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਊਮਨ ਬੈਟਰੀ ਕਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਓ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੈਟਰੀ ਸਾਰੀ ਭਰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਪੂਰਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੱਠਪੁਤਲੀਆਂ ਨੱਚਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਇੰਝ ਕੱਠਪੁਤਲੀਆਂ ਮਿਸਲ ਹੋ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕਦਮ ਥੱਲੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਖਿਡੌਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤੇ ਉੱਤਰਦੀ ਕਲਾ ਦਾ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਚਾਬੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫੁਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਪਾਰੁ ਰਿਪੀਟ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਸੌਖੀ ਗੱਲ ਹੈ। - ਸਮਝਣ ਦੀ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਝਣਗੇ ਉਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੋਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੋ ਜਿਆਦਾ ਸਮਝਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਤਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਉਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ, ਨਹਾਉਂਦੇ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਟਾਇਮ ਕੋਈ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਤੇ ਮੱਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਿ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦੈਵੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਟੈਮਪਟੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਠੰਡੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਤੇਜ਼। ਪਾਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਹੀਂ ਮਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਯੋਗ ਲਗਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬੈਟਰੀ ਭਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਕਿਵੇਂ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰਦੇ ਹੋ। ਡਰਾਮਾ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਲਿਖੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਜੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਈ ਜਾਏ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੋ ਹੋ ਫਿਰ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ਤਿੰਨੋਂ ਧਰਮ ਮੈਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨਗੇ। ਜੇ ਨਾਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਪਾਸ? ਯੋਗ ਵਿੱਚ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ 84 ਲਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ। ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਇੱਕ ਵਾਰ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇੱਕ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਬਦਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਬਦਲਦੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਬਦਲਦੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਚੇਤਨ ਬੈਟਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਜੜ੍ਹ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਉੱਚ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ ਨਾ। ਈਸ਼ਵਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ,

ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਵੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਕਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਗ਼ੈਰ ਆਤਮਾ ਕੁਝ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਵੀ ਆਏ ਕਿਵੇਂ? ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਰਬ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀ ਬੈਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵੀ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬਾਕੀ ਰਚਨਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਇੱਥੇ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਹ ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਗੇ - ਉੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਈ ਹੈ। ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੱਡੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ ਤੜਫਦੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਓ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਈਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸੀੜੀ ਥੱਲੇ ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਫਲਾਣੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਚੰਗੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫੰਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਦਵੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਦਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ, ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਉੱਥੇ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਹੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਫ ਪੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ, ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਸੋ ਤਾਉਸੀ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਵਿਜਯ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਰਪਣ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਅਰਪਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ? ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ? ਹਾਂ, ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਜਾ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਏ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਸੁਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਇਜ਼ੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਯਾਦ - ਪਿਆਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਯਾਦ - ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ? ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਅਨਪੜ੍ਹੇ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭਰੀ ਢੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੋ, ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵਿਕਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਕੜੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਹ -, ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀ ਸਿਰਫ ਮੈਂ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ, ਅਵਿਭਿਆਚਾਰੀ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਰਤਨ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਾਗਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਨਿਕਲਿਆ ਫਿਰ

ਰਤਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਚੁਗਦੇ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਪੱਥਰ ਚੁਗਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ। ਹੁਣ ਰਤਨ ਚੁਗਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਪਾਰਸਨਾਥ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਈ ਨਾਮ, ਕਈ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਾਂ ਪਾਰਸਨਾਥ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂਪਤੀਨਾਥ ਦਾ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਪਾਰਸਨਾਥ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਚੁਗਣੇ ਹਨ। ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਕੜੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਫੁਲ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਾਵਰ ਹਾਊਸ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਿਰਭਓ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸਰਵ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮੂਰਤ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ, ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ, ਸ੍ਵਗੁਣ ਅਤੇ ਕਰੂਣਾ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਓ। ਇੱਕ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮੂਰਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿਲਾ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਮੂਰਤ ਬਣੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਵੀ ਮਨ ਦਾ ਰੋਣਾ ਹੈ - ਹੁਣ ਰੋਣ ਦਾ ਫਾਈਲ ਖਤਮ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਜਦ ਤੱਕ ਜੀਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਤੰਤ (ਸਾਰ) ਹੀ ਹੈ ਯਾਦ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਅਤਿਇੰਦਰੀਆਂ ਸੁੱਖ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਹੀ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸਦਾ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸਮਿਸ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਅਤਿ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸੁੱਖ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿਖਾਊ ਪ੍ਰਭੂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਹਨੇਰਾ ਮਾਰਗ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੋਝਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸੋ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਹ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦੀ ਰਾਹ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਗੀਤ ਵੀ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ... ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੇ ਬਦਲਣੀ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ, ਕੌਣ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸੈਕਰੀਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਥੋੜੀ - ਜਿਹੀ ਸੈਕਰੀਨ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦੋ ਅੱਖਰ ‘ਮਨਮਨਾਭਵ...’ ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਬਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਕੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਕਦੇ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਈ ਜਾਏਗੀ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ? ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ? ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਇੱਥੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ, ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ (ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ) ਪੁਛੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਧੰਧਾਧੇਰੀ ਦਾ ਕਰੂਵਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਿਕ -- ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਉਹ ਵੀ ਧੰਧਾਧੇਰੀ ਕਰਦੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਲੈਲਾ - ਮਜਨੂ, ਹੀਰ - ਰਾਂਝਾ, ਉਹ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ - ਦੋ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਉਸ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੀ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਮਾਸੂਕ ਤੁਹਾਡਾ ਆਸ਼ਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਆਕੇ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੁੱਖ ਜਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਸਤੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਸਤੀ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਸਤੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਵੇਖੋ, ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ - ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰੇ... ਜਿੰਨਾ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੰਨਾ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਜਿਆਦਾ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਹੋਰ ਹੀ ਉਤਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਮਾਇਆ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ, ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਫਿਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਸਰਵੋਤਮ ਕੁਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਕੁਲ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਜੀਵਨ ਅਮੁੱਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀ (ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ) ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਉਮਰ ਤਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੱਧਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਉਮਰ ਵਧਦੇ - ਵਧਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਨਾ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਕਿਉਂ? ਵਰਸੇ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੰਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ। ਤਾਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ, ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰ ਲੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਹੋ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋ।

ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਣ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹੋ - ਹੋ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖਦਾਤਾ। ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸੁਖੀ ਹੀ ਸੁਖੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਖਵਈਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਵਈਏ ਜਾਂ ਨਈਆ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਈਆ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਓ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੀ ਨਈਆ ਤਾਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਈਆ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਸਮਿਸ ਸਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਖ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ? ਅਰੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ! ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਵਾਹ! ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ? ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲੋਕ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਯੋਗ, ਸਰਜਨਰੀ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਤਾਂ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਕੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗੰਤੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ।

ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਕਿਸ ਦੀ ਉੱਤਮ, ਕਿਸ ਦੀ ਮਧਿਅਮ, ਕਿਸ ਦੀ ਕਨਿਸ਼ਟ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਤਮ ਹਾਂ, ਮਧਿਅਮ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਨਿਸ਼ਟ ਹਾਂ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਪਰਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣੋ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਨਾ। ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਰਬ ਵੀ ਤਾਂ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਬ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਚੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਬ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਮਾਰ ਪੈ ਜਾਏ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਨਾ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਲਿਖਦਾ ਵੀ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੁਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਬੋਲ ਸਕੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਮਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਬੈਠ ਸਕੇ, ਲਿਖ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕਰਕੇ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਹਾਂ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁਧੀ ਹੋਕੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਓ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ, ਓਨ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਰਵਿਸ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਓਨ ਹਿਜ਼ ਮੈਜਸਟੀ ਸਰਵਿਸ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ? ਇਹ ਮੈਜਸਟੀ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਸਟੀ (ਮਹਾਰਾਜਾ) ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਵਰਲਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਵੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਮਹਾਵੀਰ ਹੈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕੇ, ਬੋਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਨ ਲੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਬੈਠਕ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਦੀ ਵੀ ਜਲਦੀ, ਕੱਟਦੀ, ਡੁਬਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਛੋਟੀ - ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੋਟਾ - ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਖਤ ਇਹ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਪੁਰਸ਼ ਦਾ, ਕਿਸ ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੱਚੇ ਦਾ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਜੇ ਜੰਕ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਸੈਨੇ ਵਿੱਚ ਅਲਾਏ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੈਲਯੂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਵੈਲਯੂ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵੈਲਯੂ ਲੈਸ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਵਾਲਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਧਨਵਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਰਜਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਪੈਸਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਬਾਕੀ ਜੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਭਾਗ ਲੈਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਪਰਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਾਂ?।

2. ਬਾਬਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਕੇ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤਨ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ, ਮਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਧਨ ਦੀ ਸਮਰਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤਨ ਦਾ ਕਰਮਭੋਗ ਸੁਲੀ ਤੋਂ ਕੰਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਨ ਦਾ ਰੋਗ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵਸਥ ਹੋ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਖਾਣ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਇਸਲਈ ਮਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਧਨ ਸਭ ਧਨਾਂ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਸੰਪਰਕ ਵੀ ਹੇਲੀਹੰਸਾਂ ਨਾਲ ਹੈ... ਇਸਲਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਆਪੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਕ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਜਾਗੀਰ ਦੇਣ, ਅਜਿਹੇ ਮਿੱਠੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮੇਂ ਜਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਜਾਏਗਾ - ਉਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮੇਂ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ 1- ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 2- ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। 3- ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ, ਰਾਜਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲੇਗਾ। 4- ਜਦੋਂ ਸੁਣਨਗੇ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। 5- ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲੇਗਾ। 6- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅਤੀਤੀਤੀ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ।

ਗੀਤ:- ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ! ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਰੁਹਾਨੀ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਰਿਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇ। ਰਿਪੀਟ ਤਾਂ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੇ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਨਾਟਕ ਵੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੋਜ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਣਾਕੇ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬਾਈਸਕੋਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੋਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੇ ਨਾਟਕ ਆਦਿ ਹੁਣ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਝੂਠ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੇ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਆਦਿ ਫਿਰ ਵੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਚੀਜ਼ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਮਤਲਬ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਜੇ ਅਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਦੋਨੋਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ (ਅਲੇਕਿਕ) ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ ਕੀ? ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੱਦ ਦਾ, ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ, ਦੋਵੇਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਹੋ ਗਏ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ- ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਬਾਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ! ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਾਗੀਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਵੱਡਾ ਬਾਬਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਮਿਲਣੀ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਝਗੜਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਝਗੜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਆਟੋਮੈਟੀਕਲੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਸ ਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਪਰਮਧਾਮ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰਮਧਾਮ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵੀ ਉਹ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸਭ। ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਖਾਂਦੀ - ਪੀਂਦੀ ਸਭ ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਗੈਰ ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਓਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਰੀਤੀ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਬਸ ਮੈਂ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਲੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਦੇੜੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਏਗਾ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰਾਈਟ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਚੱਲਣ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਣਨਗੇ ਵੀ ਜਰੂਰ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਿਫਿਕਲਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਨਾ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਰੀਏ। ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਵੀ ਹੈ, ਰੁਦ੍ਰ ਦੀ ਵੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਇਹ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੋਇਆ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਪਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਚ ਕੁਲ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਲ। ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਲ ਦੇ ਸੀ, ਫਿਰ ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ਕੁਲ ਦੇ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਰੁਦ੍ਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਿਰਾਦਰੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਕੁਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਜਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਜਰੂਰ ਕਿੱਧਰੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਖਰੀਨ ਪਤਾ ਤਾਂ ਲੱਗੇਗਾ ਸਭ ਨੂੰ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਸਭ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ 2 - 4 ਅਖਬਾਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ। ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮੇਂ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਰ ਵੀ ਹੋਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ, ਰਾਜਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੁਣਨਗੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਦਿਲਪਸੰਦ ਕਾਇਦੇਮੂਜ਼ੀਬ ਨਿਕਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਿਕਲ ਪੈਣਗੇ, ਪੁੱਛਤਾਛ ਕਰਨਗੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਨਵੀਂ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਭਾਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਭਾਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਭਾਤੀ ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਖ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਛੋ, ਜੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਿਮੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਗਿਆਨ ਸਿੰਗਾਰ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਸਭ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ, ਨਾ ਕਿ ਭਗਤੀ ਦਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਨੇ ਬੈਠ ਬਣਵਾਏ ਹਨ - ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਤਾਂ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਪਾਸ ਕਰ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਰੂ ਹੈ ਜੋ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੂੰਧ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਇਹ ਨਾਲੋਂ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਏ ਪਹੁੰਚਣਗੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਫਿਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਐਕਟ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਹੀ ਚੱਲੇਗੀ। ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਜਰੂਰ ਉੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕੁਝ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸੁਖ ਹੈ। ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਧਨ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਖ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਭੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਥੇ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਾਰੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਰ ਨਹੀਂ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵੰਡਰ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਅਸਚਾਰੀਏਵਤ ਚੀਜ਼ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸਾਡਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਵੀ ਉੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 84 ਜਨਮ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਮੇਲ - ਫੀਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਲ - ਫੀਮੇਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੈ ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਨਾ। ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਸਲਈ ਮੇਲ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਦਰਸ਼ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਬਦਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਕਦੀ ਮੇਲ ਦਾ, ਕਦੀ ਫੀਮੇਲ ਦਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਟਪਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਸੀ, ਸਭ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅਖਰੀਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਸਨ ਸ਼ੋਜ ਫਾਦਰ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੱਡਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ, ਇਹ ਛੋਟਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਵੀ ਹੋ, ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਵਨ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਆਪਣੀ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨੀ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉੰਨਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਸਤੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਜਾਸਤੀ ਹੂਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ ਸਹਿਜ। ਡਿਫਿਕਲਟੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਈਏ। ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਕੇ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉੰਨਾ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ।

ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਵਸਤੂ। ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ, ਇੱਕਰਸ ਪਿਆਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੀਚੁਅਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਚਿੰਤਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਹੋਰ ਹੀ ਚਿੰਤਰ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਣ। ਸੀਤੀ ਹੈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ। ਪਰ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਕੁਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਪੱਤੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੀਲ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੇ

ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਤੱਤਪਰ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਤਖਤ ਤੇ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦੇ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਰਹੋਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹਾਹਾਕਾਰ ਬਹੁਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵੀ ਵਹਿਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਹਾਦਰ ਸਰਵਿਸ ਵਾਲੇ ਕਦੀ ਭੁਖੇ ਨਹੀਂ ਮਰਨਗੇ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਣਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸੁਖ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਸੁਰਘਰ ਜਾਕੇ ਖੂਬ ਪਾਉਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਸੁਰਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੁਖਧਾਮ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਤੀਵਰ ਵੇਗ ਨਾਲ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੀ ਸੀਨ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰੇਸਪਾਂਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ - ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ: ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟੀਕਲੀ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਇਹ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਟਾਪ ਕਰ ਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣੇ। ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਬਨ ਪੇਪਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦਾ ਪੇਪਰ ਪਾਓ ਤਾਂ ਕਾਪੀ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਵੀ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਜੇ ਖੁਦ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਲਵੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਟੂ ਲੇਟ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਬਣਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

"ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਅਤੇ ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ"

ਅੱਜ ਗ੍ਰੇਟ -ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਆਪਣੇ ਅਤਿ ਮਿੱਠੇ, ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦੁਆਵਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰੀਟਿੰਗਸ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸਿਕਿਲੋਧਾ ਬੱਚਾ ਕਿੰਨਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਹੈ! ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ - ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਹੁੰਚਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕੀ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਝੇ ਹੋਏ ਦੀਪਕ ਜਾਂ ਮੋਮਬਤੀਆਂ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਗਾਕੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਗੇ ਹੋਏ ਅਣਗਿਣਤ ਦੀਪਕਾਂ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੁੱਝੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਗਾਕੇ ਫਿਰ ਬੁਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਗੇ ਹੋਏ ਰੂਹਾਨੀ ਜੇਤੀ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਸਾਲ ਮਨਾਉਣਾ - ਇਹ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਸੋਹਣਾ ਜਗਮਗਾਉਂਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ! ਸਭ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਜੇਤੀ ਇੱਕਟੱਕ, ਇੱਕਰਸ ਚਮਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ 'ਇੱਕ ਬਾਬਾ' ਇਹ ਹੀ ਲਗਨ ਰੂਹਾਨੀ ਦੀਵੇ ਨੂੰ ਜਗਮਗਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਬਣਕੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਵਿਦਾਈ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਦੀ ਵਿਦਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੀ ਵਧਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦਾਈ ਦੀ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਉੱਡਣ ਦੀ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ।

ਜੇ ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਪਾਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਵਰ੍ਹਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ 12.00 ਵਜੇ ਦੇ ਬਾਦ ਪਾਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਕਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਲ ਨੂੰ ਫਿਊਚਰ (ਭਵਿੱਖ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਅਤੇ ਫਿਊਚਰ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਖੇਡ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ। ਕਿਵੇਂ? ਪਾਸਟ ਨੂੰ ਸਦਾ ਪਾਸ ਵਿਧ ਆਨਰ ਹੋ ਕੇ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। "ਪਾਸਟ ਇਜ਼ ਪਾਸਟ" ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕਿਵੇਂ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਸਮਾਂ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਲੇਕਿਨ ਪਾਸ ਵਿਧ ਆਨਰ ਬਣ ਪਾਸ ਕੀਤਾ? ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਬੀਤੀ ਕੀਤਾ ਲੇਕਿਨ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਬੀਤੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ 'ਵਾਹ! ਵਾਹ!' ਦੇ ਬੋਲ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ? ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬੀਤੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੂਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਸਟੇਰੀ ਤੋਂ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨ? ਤੁਹਾਡੀ ਬੀਤੀ ਯਾਦਗਾਰ - ਸਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਕੀਰਤਨ ਮਤਲਬ ਕੀਰਤੀ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਕਰਮ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸਟ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਸਮਝਾ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਆਵੇ ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ (ਵਰਤਮਾਨ), ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਜੋ ਹਰ ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਘੜੀ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ (ਸੰਗਤ) ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸੂਚਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੇਲਊ 'ਸਨੇਹ' ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, 'ਚੀਜ਼' ਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਵਾਰਾ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਸਮਝਾ? ਸਹਿਜ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ? ਭੰਡਾਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਨ ਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਦਿੰਦੇ - ਦਿੰਦੇ ਭੰਡਾਰਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ? ਸਟਾਕ ਜਮਾਂ ਹੈ ਨਾ? ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਜ਼ਰ, ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਮਿੱਠੇ ਬੋਲ, ਦਿਲ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਸਾਥ - ਇਹ ਹੀ ਪਰੇਜ਼ੈਂਟ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਭਾਵੇਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ

ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ - ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਂਟਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਦੂਸਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਸਟਾਕ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ? ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ ਘੜੀ ਨੂੰ ਦਾਤਾ ਬਣ ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ ਨੂੰ ਪਾਸਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ, ਤਾਂ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀਰਤਨ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਅੱਛਾ।

ਫਿਊਚਰ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਆਖਿਰ ਵੀ ਫਿਊਚਰ ਕੀ ਹੈ? ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਨ। ਫਿਊਚਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਊਚਰ ਦੇ ਨੇਣ ਕੀ ਹੋਣਗੇ, ਫਿਊਚਰ ਦੀ ਮੁਸਕਾਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਫਿਊਚਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਕੀ ਹੋਣਗੇ, ਫਿਊਚਰ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ - ਤੁਹਾਡੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਫਿਊਚਰ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ। 'ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ' - ਇਹ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋਵੇ 'ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ', ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। 'ਕਿਵੇਂ ਦਾ' ਬਦਲ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਫਿਊਚਰ ਹੈ ਹੀ ਦੇਵਤਾ। ਦੇਵਤਾਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਮਤਲਬ ਦਾਤਾਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਦੇਵਤਾਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਮਤਲਬ ਤਾਜ, ਤਖਤਧਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ। ਜੇ ਵੀ ਵੇਖਣ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਖਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ। ਕਿਹੜਾ ਤਾਜ? ਸਦਾ ਲਾਈਟ (ਹਲਕਾ) ਰਹਿਣ ਦਾ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼) ਦਾ ਤਾਜ। ਅਤੇ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਤੋਂ, ਬੋਲ ਤੋਂ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤਪਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਤਖਤਧਾਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਹੀ 'ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ' ਅਤੇ 'ਨਸ਼ਾ'। ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਵਿਜੇ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਸਥਿਤੀ - ਇਹ ਹਨ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਜੇ ਵੀ ਆਵੇ, ਉਹ ਇਹ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ - ਇਹ ਹੈ ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਫੀਚਰਜ਼ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ ਮਨਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਬਣਕੇ ਬਣਾਉਣਾ। ਸਮਝਾ, ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਨਾਥ ਬਣ ਜਾਣਾ। ਸਾਰੇ ਇਹ ਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਹਰ ਕਦਮ ਨਾਲ - ਭਾਵੇਂ ਯਾਦ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ।

ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਉਮੰਗ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਊ ਯੀਅਰ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸਾਧਨ ਅਪਣਾਓਗੇ? ਉਹ ਲੋਕੀ ਸਾਧਨ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਕਰਦੇ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸਾੜਨਗੇ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਬੁਝਾਉਣਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਵੀ ਕੀ ਕਰੋਗੇ, ਕੇਕ ਕੱਟੋਗੇ, ਮੇਮਬਤੀਆਂ ਜਗਾਓਗੇ, ਗੀਤ ਗਾਓਗੇ, ਤਾੜੀ ਵਜਾਓਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਖੂਬ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਾਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰੀ ਸੁਹੇਜ ਮਨਾਉਂਦੇ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੋਹਣਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਖੂਬ ਨੱਚੋ, ਗਾਵੋ, ਮਿਠਾਈ ਖਾਵੋ। ਬਾਪ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਰਕੇ, ਭਾਸਨਾ ਲੈਕੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਗੀਤ ਕਿਹੜੇ ਵੱਜਦੇ ਹਨ? ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਵੱਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਾ 'ਵਾਹ! ਵਾਹ!' ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਵੋ। ਵਾਹ ਬਾਬਾ! ਵਾਹ ਤਕਦੀਰ! ਵਾਹ ਮਿੱਠਾ ਪਰਿਵਾਰ! ਵਾਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਗਮ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਮਾਂ! ਹਰ ਕਰਮ 'ਵਾਹ! ਵਾਹ!' ਹੈ। 'ਵਾਹ! ਵਾਹ! ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅੱਜ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ - ਕਈ ਬੱਚੇ 'ਵਾਹ! ਦੇ ਗੀਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੋਰ ਵੀ ਗੀਤ ਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਉਹ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਉਣਾ। ਉਹ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਹਨ - "ਵਹਾਈ" ਅਤੇ ਆਈ (ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਮੈਂ) ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਟੀ. ਵੀ. ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚੇ 'ਵਾਹ - ਵਾਹ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਵਹਾਈ - ਵਹਾਈ' ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ 'ਵਹਾਈ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਵਾਹ - ਵਾਹ!' ਕਹਿਣਾ 'ਅਤੇ ਆਈ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ' ਕਹਿਣਾ। ਸਮਝਾ?

ਜੇ ਵੀ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜਦੇ ਹੋ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਿਆਰਾ ਬਾਬਾ, ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ

ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ' ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ, ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ' ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਦਾ ਪਾਠ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਆਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਕਾਰੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਕਾਰੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਨੇਕ ਬੇਹੱਦ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਮਿਲਣ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਕਾਰੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਵੀ ਕੀ - ਮੁਰਲੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੇ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਤੇ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ, ਭਾਵੇਂ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ, ਬੋਲਣਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ। ਜੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਵੱਖ ਤੋਂ ਬੋਲਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਪਹਿਲਾ ਚਾਂਸ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੱਚੇ 18 ਤਾਰੀਖ (18 ਜਨਵਰੀ) ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਪਹਿਲਾ ਚਾਂਸ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ। 35 - 36 ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ 36 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਹੋ ਗਿਆ। 36 ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਾ। 36 ਵਰਾਇਟੀ ਹੋ ਗਈ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਸਮੇਂ - ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਹਿਮੰਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ, ਉਸਦੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਵਧਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਨਮੁੱਖ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਆਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨਮੁੱਖ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਤੋਂ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਇਆ। ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਵੀ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਡਬਲ ਮੁਬਾਰਕ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਸਮਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਕਾਰਡ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਰੇ ਗਈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਕਾਰਡ ਭੇਜੇ ਹਨ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਾਰਡ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਰਿਗਾਰਡ ਅਤੇ ਲਵ ਦੇਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣ - ਸੁਣ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ - ਸਹਿਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਆਉਣਾ- ਇਹ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਅੱਜ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ, ਕਲ ਯੋਗੀ ਵੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਜੋ ਸਭ ਨੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ 'ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਸੂਵ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ, ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਵਧਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ, ਗਾਇਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਬਣ ਸੂਵ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਵਾਲੇ - ਅਜਿਹੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ, ਮਹਾਨ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੰਗਮ ਦੀ ਗੁਡਨਾਈਟ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ।

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਵਿਧੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲਣਾ ਤਾਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਵਧਣ। ਅੱਛਾ!

ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਟੀਚਰਜ਼ ਦੇ ਲਈ - ਅਵਿਅਕਤ ਮਹਾਵਾਕਿਆ

ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਨ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਪਾਂਡਵ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਖੁਦ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਲਦੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਯੂਨਿਟੀ ਦਾ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਦੂਸਰਾ ਸਦਾ ਹਰ ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ

ਇਹ ਦੋ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣੇ ਹਨ। ਇੱਕ 'ਏਕਤਾ' ਦੂਸਰਾ 'ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ'। ਸੰਸਕਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਣਗੇ ਵੀ ਪਰ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਉਣਾ ਜਾਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੇਫ਼ ਰੱਖਣਾ - ਇਹ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰਾ ਤਾਲੀ ਨਹੀਂ ਵਜਾਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਜੇਕਰ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰੇ, ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਸੀਤਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੇਯਸ਼ਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ - ਬਾਪ ਦੀ ਸੂਰਤ ਦਾ ਦਰਪਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸੂਰਤ ਦਾ ਦਰਪਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਰੂਪੀ ਦਰਪਣ ਹੋਵੇ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਜੋ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਬਾਕੀ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਹਿੰਮਤ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਉਮੰਗ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਦਾ ਵਿਖਾਵੇ। ਜੇ ਸਭ ਇੱਕ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਟੀਚਰ ਵੱਖ ਹੈ, ਫੋਰਨ ਦੀ ਟੀਚਰ ਵੱਖ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਂ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਦੇਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੇ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰਡ ਦੇਣਾ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਹੈ, ਸਨੇਹ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਰਿਗਾਰਡ ਦੇਣਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਅਮੁੱਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਭਵ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਦਾ ਲੱਖ ਗੁਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਗੁਣਾ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਅਮੁੱਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸਦਾ ਯੋਗਯੁਕਤ ਹਨ ਉਹ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਵਿਜੇਈ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਐਟ ਹੋਮ ਮਤਲਬ ਪਹਿਲੇ ਖੁਦ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰੋ, ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੌਹਰ ਆ ਜਾਏਗਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਤਿਯੁਗੀ ਤਖਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ?
- ਉੱਤਰ:-** 1. ਦੁੱਖ - ਸੁਖ, ਨਿੰਦਾ - ਸਤੁਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਰਹੇ - ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਬੋਲੇ, ਗੁੱਸਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਓ, ਕਦੀ ਵੀ ਮੂੰਹ ਦੀ ਤਾਲੀ ਨਹੀਂ ਵਜਾਓ। 2. ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਓ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਬਿਲਕੁਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਵੇ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਤਖਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਗੱਦੀ ਨਸੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨੇਤਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਜਦ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਚੰਚਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅੱਖਾਂ ਜੋ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹਨ ਉਹ ਸਿਵਿਲ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਨਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਗੂੜੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝ ਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਜੋ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਵੀ ਆਰ ਆਲ ਬ੍ਰਦਰਸ” - ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਦਰਸ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਹ ਹਿੰਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਹਿਜ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਸੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਮੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ, ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਜਦੋਂਕਿ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਹ ਹੀ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਨੰਗੀ (ਅਸ਼ਰੀਰੀ) ਆਈ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਆਏ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ। ਫਿਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਜਿਸਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ, ਮਿਹਨਤ ਕੀਤਾ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਐਟ ਹੋਮ ਮਾਨਾ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਖੁਦ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪਿੱਛੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ (ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ) ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਵੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੌਹਰ ਰਹੇਗਾ। ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੁੱਖ - ਸੁਖ, ਨਿੰਦਾ - ਸਤੁਤੀ, ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਦ ਵੀ ਕੋਈ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ

ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੁੱਪ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੁੱਪ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਦੀ ਤਾਲੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਨੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਤਾਲੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਚੁੱਪ। ਬਸ ਇਹ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕੋਈ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਓ, ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਤਾਲੀ ਵੱਜੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਤਾਲੀ ਤੋਂ ਤਾਲੀ ਵੱਜੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੜਬੜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲੀ ਨਹੀਂ ਵਜਾਓ। ਨਾ ਵਿਕਾਰ ਦੀ, ਨਾ ਕਾਮ ਦੀ, ਨਾ ਗੁੱਸੇ ਦੀ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਜੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿਸ ਲਈ? ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਨਿਕਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਦੇਵ ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਖੇਲਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੈਂਟਰ ਖੇਲਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਖਰਚਾ ਉਠਾਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਦਿਨ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਉੰਨਾ ਫਿਰ ਇਸ ਵੱਲ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਨੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ? ਕਿਸ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਉੱਤਮ, ਕਿਸ ਦਾ ਮਧਿਅਮ, ਕਿਸ ਦਾ ਕਨਿਸ਼ਟ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਟੂਡੈਂਟ ਕਿਸ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ - ਥੱਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਦੀ - ਕਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਭਰਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ। ਭਰਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਭੈਣ ਨਹੀਂ, ਭਰਾ - ਭਰਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਇਹ ਆਦਤ ਤੁਹਾਡੀ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਆਤਮਾ - ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰੇਗੀ? ਜਦੋਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿਵਿਲ ਆਈ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੀ ਹੈ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ। ਤੀਜੇ ਨੇਤਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਮਿੱਟ ਜਾਏਗੀ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ) ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ। ਵੇਖੋ, ਪਦਵੀ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਬਰਦਸਤ ਪਦਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫਿਕ ਸਭ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚੱਲੇਗਾ। ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨਗੇ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਕੇ ਨੇਸ਼ਠਾ (ਯੋਗ) ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਵੀ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਖੂਬ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਅਰੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋਗੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਇੱਕ ਹੀ ਦਫ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਨਾ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰ ਲੋ। ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੋਗੇ ਉਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣੋਗੇ? ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਵੋ। ਬਾਪ ਜੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ। ਜੱਜ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਫਾਇਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਏਗੀ ਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਜੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਫੀਮੇਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਮੇਲ,

ਫੀਮੇਲ ਬਣੀ ਹੈ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਬਣੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵੱਲ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਬਾਪ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਅਭਿਆਨੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ - ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਜਿਟਰ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜੇਹਰ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੇਹਰ ਭਰ ਜਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੱਜ ਕਰੋ - ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੀ ਸਹਿਜ ਕਰਕੇ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ, ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹਨ, ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਬੰਧਾਯਮਾਨ ਹਾਂ। ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ, ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਕਾਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣਾਂਗਾ, ਫਲਾਣਾ ਬਣਾਂਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗਾ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਥਿੰਗਨਿਊ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੌੜੀ ਉਤਰਨੀ - ਚੜ੍ਹਨੀ ਹੈ, ਜਿੰਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਪੌੜੀ ਉਤਰਨ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੀ ਹੈ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਉਤਰਨਾ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣੋ। ਹੁਣ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸਤੋ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੀ ਕੋਈ ਨੇਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰੂ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਸਇੰਸਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਇਤਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਰਫੁਲ ਗੱਲ। ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰੂ ਕਿੰਨਾਂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ! ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਕਦੇ ਬਣਿਆ? ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਵੱਡਰਫੁਲ ਹੈ, ਕਦੇ ਕੋਈ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੱਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੱਸੇ।

ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਪਿੱਛੋਂ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ - ਜਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਉਨੀਂ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੱਦੀ ਨਸ਼ੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਇਹ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਬਸ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕੰਨ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ। ਨਹੀਂ, ਇਸ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਨੂੰ ਬੈਠਕੇ ਸਮਝਾਵੋ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਫਾਦਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚਿਲਡਰਨ ਪੂਰਾ ਸਪਰਿਚੁਅਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਕਦਮ

ਪਿਓਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਸਤਿਯੁਗੀ ਤਖਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਪਿਓਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਅਰੱਥ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਰਾਜ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਿਮਰੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਮਰੋ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਡਬਲ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੇਵਤਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿੱਖੇ, ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿੱਖੇ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿੱਖੇ। ਦੇਖੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਲ੍ਹੇ ਤੇ, ਮੱਥੇ ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਇੱਕਦਮ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਪੂਜਨ ਯੋਗ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਿਓਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਰੇਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਜੇਈ ਭਵ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਜੇਈ, ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮਣਕੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖੋ - ਜੋ ਬਾਪ ਨੇ ਕੀਤਾ ਉਹ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਹ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਬੋਲ ਉਹ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੋਲ - ਤਾਂ ਵਿਜੇਈ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਅਟੈਸ਼ਨ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਰਾਜਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਉਵੇਂ ਦਾ ਪਰਾਲਬਧ ਹੈ। ਸਦਾ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਾ ਰਾਜਭਾਗ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਦਾ ਜੀ - ਹਾਜ਼ਿਰ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਬੂਤ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਅਮਰਲੋਕ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਅਸਲ ਨਾਲੇਜ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਰੇ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਨੂੰ ਭਸਮੀਭੂਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਹੂਬਹੂ ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਆਨੇ ਵਾਲੇ ਕਲ ਕੀ ਤੁਮ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ। ਅਮਰਲੋਕ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਦਾ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬੈਠੋ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਇਹ ਹੈ - ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਅਮਰਲੋਕ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ। ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਜੇ ਕਰੋ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬੈਠੋ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਹੜਾ ਬਾਪ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੂਦ੍ਰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੱਥਰਬੁਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਬੁਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਾਰਸਬੁਧੀ ਸੀ ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਪਾਰਸਬੁਧੀ ਸੀ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਲਾਈਂਡਫੇਥ ਸੀ। ਸਿਵਾਏ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਲਾਈਂਡਫੇਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਤੋਂ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਉਹ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਜਦੋਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ - ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਨਾਮ ਬਦਲ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ - ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਜੇ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਟਾਰ ਜਾਂ ਬਿੰਦੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। 84 ਲੱਖ ਯੋਨੀਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗਪੌੜਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਸੂਦ੍ਰ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਉਹ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ

ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਚੱਲਿਆ, ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਕਾਲ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਰਨ ਦਾ ਉੱਥੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵੀ 5 ਵਰ੍ਹੇ ਜਾਂ 10 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪਲਾਨ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ ਬਣਾਉਣ ਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਮਨੁੱਖ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਰਾਮਰਾਜ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਮਤਲਬ ਸਤਿਯੁਗ - ਤੇਰਾ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਫਿਰ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ, ਇਹ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੈਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਹੈ ਹਠਯੋਗੀ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ, ਉਹ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਸਮੀਭੂਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਜੂੰ ਮਿਸਲ ਟਿਕ - ਟਿਕ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਲਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਵਿਲਾਇਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਹਿਣਗੇ ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਂ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ 7 ਰੋਜ਼ ਦਾ ਕੋਰਸ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਉਦੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੇਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਡ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ? ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਪਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, 7 ਦਿਨ ਦਾ ਕੋਰਸ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਲਯੁਗੀ ਵਿਸ਼ਵ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਸੇ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਓ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਣੇ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੁਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹੋਗੇ। ਨਹੀਂ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨੰਗੇ (ਅਸ਼ਰੀਰੀ) ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। 7 ਰੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸੀਤੀ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ? ਹੁਣ ਫਿਰ ਇਸ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ ਨਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਫਿਰ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਮ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਬਾਪ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਇਸਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਪਕ ਹੋਵਾਂਗਾ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ - ਹੋ

ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਆਕੇ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਰਥ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤਖਤ ਹੈ ਇਹ। ਤਖਤ ਕਹੇ ਜਾਂ ਰਥ ਕਹੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਥ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਨਾ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਪ ਰਥ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬੈਠੇ ਉਦੋਂ ਬੋਲ ਸਕੇ। ਰਥ ਬਗੈਰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੇਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਟੈਪਰੇਰੀ ਲੇਨ ਲੀਤਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਨਾਸਤਿਕ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਸਤਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ - ਰਚਨਾ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਕੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ - ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਹ ਸਭ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਾਹ! ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ। ਗੀਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਖ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਖ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਮਿਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੁਰਲੀ ਮਿਸ ਹੋਈ ਗੋਇਆ ਐਬਸੇਂਟ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਨਾਲ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਵੈਸ਼ਨਵ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਵੈਸ਼ਨਵ ਵੀ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵੈਸ਼ਨਵ, ਵੱਲਭਚਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਵਿਸ਼ਨੁਵੰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਵੈਸ਼ਨਵ ਰਹੋਗੇ, ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੋਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ, ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਇੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੁਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਦੇਨੋਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਮੱਖਣ ਵਿਚੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾਉਣਗੇ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਿਵਾਏ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਤੋਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਥਵਾ ਯਾਦ ਨਾਲ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹਠਯੋਗ, ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਹੇਜ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਾਂਗੂੰ ਸੁਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਖਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਪਰਹੇਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ, ਰਾਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਜੇ ਰਾਜਾਈ ਨਾ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚਲਣ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਲੀਤਾ ਸੀ, ਜੇ ਫਿਰ ਹੁਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਈਆਂ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਬੱਚੇ ਘੱਟ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਝੱਟ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਧੱਕ ਨਾਲ। ਉਹ ਲੋਕ ਕਿੰਨੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਆਦਿ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਘੱਟ

ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਦਵਾਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦਵਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਦਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਪੱਕਾ ਵੈਸ਼ਨਵ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਖਾਨ - ਪਾਨ ਦੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਜਰੂਰ ਚਲਣਾ ਹੈ।

2. ਮੁਰਲੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਰਿਫਰੈਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਮਿੱਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਜੁਦਾਈ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਦਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਨੇਹੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਜੇ ਸਨੇਹੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਨੇਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੋ - ਇਹ ਹੀ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਚਲਣਾ - ਖਾਣਾ - ਪੀਣਾ - ਰਹਿਣਾ ਸਨੇਹੀ ਦੇ ਦਿਲਪਸੰਦ ਹੋ ਇਸਲਈ ਜੇ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਕਰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਸਨੇਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਪਸੰਦ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੱਚੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਸਹਿਯੋਗ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜੇਕਰ ਸਨੇਹੀ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਵੇ ਤਾਂ ਅਮਰ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੁਦਾਈ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਵਿਦਾਈ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੁਭਾਅ ਇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸੱਤ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਹੋ ਕੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਆਤਮਾ ਹੋਕੇ ਸੁਣੋ। ਦੋਹ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਏ - ਇਹ ਹੀ ਮੁੱਖ ਮਿਹਨਤ ਹੈ, ਇਸੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਵਿਘਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ - ਕਿ "ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ"।
- ਗੀਤ:-** ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਆਪੇਹੀ ਪੂਜਯ, ਆਪੇਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਜਯ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਈਟ ਗੱਲ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੰਝ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਠਯੋਗ ਆਦਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸਨ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਪੂਜਯ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਏਪੀਸੋਡ ਬਰੇਬਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਗੀਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਜਾਣ ਕਿ ਗੀਤਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸੁਣਾਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਤੇ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਲੰਬਾ - ਚੌੜਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸਚੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸਚੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਨਿਸਚੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਵੀ ਮੰਝਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ - ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ, ਕੋਈ ਹੰਗਾਮਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਡਰ ਤੇ ਹਾਲੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਡਰ ਉਦੋਂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪੂਰੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਣ, ਡਰਨਾ ਤੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਮਹਾਵੀਰ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ । ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਹਨ ਪਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਤੇ ਹੈ ਨਾ - ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ ਮਿਸਲ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਬਾਪ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੰਤੀ ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ

ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸੈਂਟਰਸ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਹੋ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਦ੍ਰ ਮਾਇਆਵੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਹੱਤਵ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸ੍ਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ - ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ? ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹਮ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਕਿਵੇਂ ਝੁਕਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇ ਆਕ੍ਰਿਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਚਿੱਤਰ ਰਾਂਗ ਕਿਹੜੇ ਹਨ, ਰਾਈਟ ਕਿਹੜੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰਾਵਨ ਰਾਜ ਦਾ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਰਾਵਨ ਰਾਜ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੈ। ਭੰਡੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਣੀ ਹੈ, ਭੰਡੇਰ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਖਰ ਜੋ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੁਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ, ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਜੋ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਈਟ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਸ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਨੁਮਾਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹਾਥੀ ਤੇ ਸਵਾਰੀ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਥੋੜੇ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਹਾਰਥੀ। ਮਹਾਰਥੀ ਮਤਲਬ ਹਾਥੀ ਦਾ ਸਵਾਰ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਹਾਥੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਗੱਜ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਹਾਰਥੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਾਹ ਹਪ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਾਮ ਮਹਾਂਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਇਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬਣੇ ਤੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅਸਲ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਦੇਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਵੀ ਹਨ। ਸੁਣਾਉਣਾ ਤੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵੱਲ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਭਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ? ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹਾਂ। ਬੀਕਾਨੇਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਤਮਾ - ਆਤਮਾ ਕਹਿ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿੱਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਇਹ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਤਾਂ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵੱਲ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਪੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਪੈਣ ਨਾਲ ਵਿਘਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਵੀ ਇੱਥੇ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਹ ਮਿਲੀ ਹੈ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਲਈ ਦੇਹ ਤੇ ਹੀ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਲਈ। ਨਾਮ ਬਿਗਰ ਤਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚੱਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤਾਂ ਚਲੇਗੀ ਨਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਵਿਕਰਮ ਬਣੇ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਹਨ ਫਿਰ ਜਾਓਗੇ ਸਤਿਯੁਗ - ਤੁੱਤਾ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹੋ। ਕਰਮ ਤੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ .. ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਹੋ ਤੇ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਵਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖੇਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ ਤੇ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੱਤ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸੱਤ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਝੂਠ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਲੋਭ ਆਦਿ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਚੋਰੀ, ਠਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਹ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਯੋਗਬਲ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਤਪ ਆਦਿ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਰਮਣੀਕ ਹੈ, ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਯੋਗ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਚੰਦਰਮਾਂ ਤੱਕ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਰਾਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੰਤੀ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਣਨ ਆਉਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਥੀ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਥੋੜਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਨੇਂ ਹੀ ਕੰਬਾਇੰਡ ਹਨ ਨਾ। ਸਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੌਣ ਦੱਸੇ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਦੈਵ ਹੋ ਜਾਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ। ਆਵਾਂ - ਜਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਸੰਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਉਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਬਰੋਬਰ ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੇ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਫਿਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ! ਦੇਖੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਸੰਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ ਤੇ ਕਲਿਆਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਬਜ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੁਆਇੰਟ ਤੇ ਖੜਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਤਾਂ ਨਾਪਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਕਿਉਂ ਆਏਗੀ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਕੋਈ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ 5 -10 ਰੁਪਇਆ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ। ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਉਹ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਏਕਟਿਵਿਟੀ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਕਟਿਵਿਟੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਲੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਹਾਲੇ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਤੇ ਬੜਾ ਹੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਰਨ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ

ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਵਿਘਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਮਝ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਿਡਰ ਬਣਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪੱਕੇ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਰੂਪੀ ਕਲਯੁੱਗੀ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ
ਦਿਲਸਿਖਸਤ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਣਾ, ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵੈਭਵਾਂ ਦੇ ਵਲ ਆਕ੍ਰਿਸ਼ਤ ਹੋਣਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਰੂਪੀ ਕਲਯੁੱਗੀ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇਕੇ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਕਰੇ ਮਤਲਬ ਵਿਜੇਈ ਬਣੇ। ਵਿਜੇ ਸਾਡੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ - ਸਦਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਇਹ ਹੀ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਤੰਭ ਬਣਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਾਲੇ ਫ਼ਾਦਰ ਕਰ ਸਰਵ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਤੰਭ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਧਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਹਨ। ਅਰਾਮ ਪਸੰਦ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬਣਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਕਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਸਿਲਵਰ ਏਜ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗੀ ਮਤਲਬ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਦੀ ਸਤੇ ਸਟੇਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਟਰਨ ਜਰਨੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਛੁਪਾਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਜੋ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ।

ਗੀਤ:- ਮੁਖੜਾ ਦੇਖ ਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੂਦ੍ਰ ਸੀ ਫਿਰ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਵਰਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ ਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਵਰਨ ਦੇ ਬਣੇਗੇ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਇਹ ਗੱਲ ਰਾਈਟ ਹੈ? ਜੱਜ ਯੇਰਸੇਲਫ਼। ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਜੋ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ - ਸਹੀ ਕੀ ਹੈ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਰਾਈਟ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇੰਨੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲੇ ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਬੈਠ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਰੋਂਗ। ਇਹ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 3 ਬਾਪ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ, ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਅਲੈਕਿਕ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਅਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ, ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿੱਥੇ? ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਣ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਅਸਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰਥ ਇਹ ਹੈ। ਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਜਾਣ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਕੋਈ ਘੱਟ

ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ। ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਅੱਖਰ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਕਿੰਨਾਂ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਟਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਜਾਨਣਾ ਪਵੇ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਅਨਰਾਈਟਿਅਸ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਾਰੇ ਰਾਈਟਿਸ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਰਾਹ ਹਨ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੋਂ ਫਾਰਮ ਭਰਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ? ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ? ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ? ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ। ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ - ਦੋ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਰ ਸੀੜੀ, ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਝਾੜ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਝਾੜ ਨਾਲ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ! ਅਸੀਂ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਪਿੱਛੋਂ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਣਗੇ। ਝਾੜ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ - ਜੇ ਧਰਮ ਪਿੱਛੋਂ ਆਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਰੂਰ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਤਾਂ ਲੱਗਾ ਫਿਰ ਝਾੜ ਦੇ ਪੱਤੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ, ਪੱਤਿਆਂ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਉਪਰੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪੱਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਪਰੋਂ ਆਉਂਦੇ - ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਝਾੜ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਨਾਲ ਪੱਤੇ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਬੋਝਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਜੇ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ ਜੇ ਵਿਕਰਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਵੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਦਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਕਹੇ ਇਹ ਖਟਾਈ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਛਿਪਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਦਵਾਈ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਸਕਤੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਸਰਜਨ ਹੈ ਨਾ। ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਗੰਦੇ ਸੁਪਨੇ, ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੋਗੇ, ਸਿਲਵਰ ਏਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਉਦੋਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵੱਸ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਸਨ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਵੱਸ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਫਿਰ ਸਭ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਪੂਰੀ ਵੱਸ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵੱਸ ਸਨ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੋ ਵੱਸ ਹਨ, ਕਲ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਰਿਟਰਨ ਜਰਨੀ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ, ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੋਂ ਸਿਲਵਰ ਏਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵੱਸ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ - ਹੁਣ

ਕੋਈ ਤੂਫਾਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਅਵਸਥਾ ਆਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਵੀ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਜੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ? ਜਿਸਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹਿਮੰਤ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਸਨੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਝੱਟ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਜਾ ਸਕਣਗੀਆਂ। ਜਿੰਨੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਤਨੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇਗੀ, ਜੇ ਜਿੰਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅੱਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਿਆਣੇ ਜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਹੈ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ। ਹਿਸਟ੍ਰੀ ਰਪੀਟ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰੇਗੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਾ 84 ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨੇ ਸਮਝਣਗੇ ਉਤਨੇ ਪੱਤੇ ਬਣਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ- ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭਨੂੰ ਰਾਵਨ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸੀਏ? ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਆਸੂਰਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੋਂ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵਿਘਨ ਕਿਵੇਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦਾ ਵੀ ਟਾਈਟਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਦੂਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ - ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਦੁਖਧਾਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲੋ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਗਿਆਨ। ਯਾਦ ਵੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰੋ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਬਣਾਂਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀ ਭੂਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਤੇ ਹੁਣ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ। ਉਹ ਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ, ਸਵਦਰਸਨ ਚਕ੍ਰਪਾਰੀ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲਵੋਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇੰਡਿਵੀਯੂਅਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਫਾਈਨਲ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਟਾਈਮ ਪਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਤਿਆਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਵੀ ਫਿਰ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ

ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹਰ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੱਸੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਹੋਵੇ, ਪਾਪ ਦਾ ਖਾਤਾ ਬਣੇ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਤਿਜੇਰੀ ਦਵਾਰਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਭਵ
ਬੁੱਧੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਮਤਲਬ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਸਾਲਿਮ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਸਤਕ ਸਦਾ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਿਜੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਤਿਜੇਰੀ ਦਵਾਰਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ, ਬੁੱਧੀ ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਬਲ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਵੇਤਮ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸ੍ਵੇਤਮ ਕਮਾਈ ਕਰ ਬੈਕੁੰਠ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਧੀਰਜਵਾਨ ਬਣਾਓ ।
